

O B Č I N A
Grad

Informativno glasilo Občine Grad

leto XII

številka 32

avgust 2011

SPOŠTOVANE OBČANKE, CENJENI OBČANI!

Zakorakali smo v štirinajsto leto samostojne občine in dvajseto leto samostojnosti države. Bili so že slabi časi in dogajale so se krize, a stanja kot ga preživljamo sedaj, v teh letih še nismo doživeli. Tretje leto svetovne krize je razkrilo, da se je le-

ta najbolj dotaknila malih držav in malih ljudi. Denarja za javno porabo zmanjkuje na vseh ravneh, dela je čedalje manj, podjetja pa odhajajo v stečaj. Mogoče imamo nekaj sreče, da živimo ob avstrijski meji in da se tam še da najti zaposlitev, tudi meje in ovir glede delovnih dovoljenj ni več. Je pa zato stanje na področju javnih financ porazno. Vsak dan nas bombardirajo s podatki o proračunskem primanjkljaju in o potrebnem varčevanju pri javnih izdatkih. Ko to gledamo po televiziji, se nam zdi, da je to daleč od nas in da se nas ne tiče. Pa vendar. Zelo konkretne posledice bo to imeli tudi za nas občane: marsikatero storitev pri zdravniku ali v lekarni si bomo morali po novem plačati sami, marsikdo bo ostal brez socialnih dodatkov in denarnih nadomestil ali štipendije, marsikatera investicija v občini bo ostala neuresničena. Slabe volje pri ljudeh bo vsak dan več, denarja in možnosti za pomoč pa vsak dan manj.

Kriza kaže svoje zobe in samo želimo si lahko, da ne bo še huje, kot je. In da bo trajalo čim manj časa. Spet se bomo morali spomniti starega reka: pomagaj si sam..., kajti v preteklosti smo se vse preveč zanašali na to, da nam bodo drugi (predvsem država) itak pomagali, če bo šlo kaj narobe.

Vaš župan
Daniel Kalamar

DRAGE BRALKE, DRAGI BRALCI!

To poletje pa res ni dolgočasno. Okusili smo že vse, od sonca in kratkotrajne vročine do neurij s točo in mrzlih deževnih dni, ki jih zato preživljamo ob knjigi ali pred televizorjem, mladi pa seveda za računalnikom. Dobra knjiga nas bo vsekakor obogatila, družabna igra nas bo razveselila in povezala. Obujanje spominov pa bo navdušilo predvsem mlade, ki so se rodili že v naši Republiki Sloveniji. To poletje smo namreč pričeli s spomini na osamosvajanje naše države. Oh, kje je že to, eni smo bili tako mladi, da se vsega dogajanja niti prav zavedali nismo, spet drugi dovolj stari, da so si znali predstavljati grozote, ki jih prinese vojna. Pa kljub temu smo vsi trepetali pod zvoki siren in si želeli mirnega in lepega življenja v naši domovini, v mladi, samostojni državi, ki nam bo nudila lepše in mirnejše življenje. Kakšne sanje smo imeli!

V dvajsetih letih se je res veliko zgodilo. Če se ozremo okrog sebe, vidimo, kaj in koliko se je v tem času spremenilo, obnovilo, na novo zgradilo... In vidimo vse nas ljudi, ki smo odrasli, se spremenili, ustvarili družine in življenje, ki ga živimo precej drugače kot pred desetletji. Veliko smo naredili, kar lahko vidimo in uporabimo. Vendar pa moramo občutiti tudi delo in vlaganje, ki ga ne moremo videti. Vse tisto, kar se izraža v humanosti, dobroti, nesebičnem delu in pomoči drugim. Tudi na vse tiste ljudi, ki to z dobro vero in srcem ves čas počnejo, ne smemo pozabiti. Ob praznovanju občinskih dni se vedno tudi v našem glasilu spomnimo na razvoj in ljudi, ki delajo za našo skupnost, na prostovoljce, organizatorje prireditev ter vse ustvarjalce, ki skrbijo za dobrobit naše skupnosti. In čeprav smo majhni, tako v naši občini kot v naši državi, to delo odseva naša velika prizadevanja.

»V slogi je moč« je vodilo, ki nas bo pripeljalo do zastavljenih ciljev, če bomo znali stopiti skupaj in skupaj delati za lepšo prihodnost. In ne pozabimo najvažnejšega razvoja, ki ga razvijamo ves čas – medčloveških odnosov. V poletju, ko si mnogi vzamejo več časa zase, pomislimo predvsem na to. Na vse lepe trenutke, ki jih lahko preživimo s svojimi dragimi, družino, ljubljenimi osebami, prijatelji, sosedi in sovaščani. Naj bo teh trenutkov vedno več, naj bodo razigrani, prijetni in polni sonca.

Danijela Krpič
glavna in odgovorna urednica

11. OBČINSKI PRAZNIK

Občina Grad praznuje 11. občinski praznik. Praznovanje se je pričelo s 16. julijem in bo trajalo do 15. avgusta. V času občinskega praznovanja se odvijajo številne prireditve od športnih, kulturnih in turističnih prireditev ter raznih praznovanj.

Občina bo praznovala občinski praznik 7. avgusta v Kulturni dvorani pri Gradu. Na Slavnostni seji bodo podeljena priznanja in nagrade najuspešnejšim učencem OŠ Grad, Krajevni organizaciji Rdečega križa ter urejenim domačijam in cvetočim balkonom.

Letos se nadaljuje izgradnja vodovoda in vodohrana v Motovilcih, katerega vrednost znaša 828.520,00 EUR. V mesecu avgustu se bodo obnovili prostori na Osnovni šoli Grad, obnovljene bodo elektroinstalacije in podi. Vrednost del znaša 74.733,96 EUR. V Vidoncih bo obnovljena javna pot v Mesarjevo grabo, pri Gradu pa lokalna cesta LC197210 Grad – Gornji Slaveči.

Konec meseca avgusta se bo začel izvajati projekt Doživljajski park Vulkanija pri Gradu. Trenutno poteka javni razpis za izbiro izvajalca gradbenih del. Celotna vrednost operacije znaša 1.312.941,18 EUR. Projekt je sofinanciran s sredstvi Evropske unije, in sicer Evropskega sklada za regionalni razvoj v višini 85% upravičenih stroškov oziroma 930.000,00 EUR. Z izgradnjo tematskega doživljajskega parka na osnovi dobrih praks v sosednjih državah želimo obogatiti turistično ponudbo in prenašati prekmursko mitološko izročilo na turiste oz. obiskovalce. S tem želimo omogočiti razvoj turizma samega kraja kot tudi regije, saj se bo povečalo število turistov in nočitev ter s tem samo poznavanje kraja.

Z doživljajskim parkom Vulkanija želimo obiskovalce kraja popeljati v geološko zgodovino tega območja. S pomočjo 3D projekcije bomo predstavili pokrajino, kakršna je bila pred 200 milijoni let, ko je tu še valovalo morje in so se ob obalah, v gozdovih, ki presegajo današnje za trikrat, pasli dinozavri in druge predkambrijske živali. Nato bomo obiskovalce popeljali skozi virtualni svet spreminjanja pokrajine skozi različna geološka obdobja, ko so vladali erozija, viharji, potresi, poplave in gubanje pokrajine, vse do obdobja, ko so izbruhnili vulkani in nastali griči iz magme, ki so sčasoma erodirali in jih je porasla današnja flora. Presentacija se bo odvijala v stavbi, ki bo zgrajena ob kamniti steni, ki je ostanek ohlajene magme.

V zgradbi bodo garderobe, sanitarije, manjša dvorana za 50 obiskovalcev (en avtobus), večji predprostor in tik ob skali soba, opremljena z ekrani, ki bodo pričarali 3D efekt prostora in na katerih bo prezentirana geološka zgodovina tega prostora. V prostoru bo nameščena imitacija plovila (kapsula) s sedeži za 20-25 obiskovalcev, ki bo imitirala vožnjo v preteklost in ustvarila občutek dinamičnosti. Obiskovalci se bodo v garderobi oblekli v enostavne skafandre z zaščitnimi čeladami z vizirji oz. očali, ki bodo zagotavljala 3D efekt. Izvedba operacije bo nudila široke izobraževalne vsebine, namenjene osnovnošolski in srednješolski mladini, študentom ter odraslim in bo poleg gradu Grad glavna turistična znamenitost v celotni regiji in širše.

Večino sredstev za izvedbo kakovostnih projektov je občina pridobila s pomočjo sredstev iz Evropske unije, na katere se je uspešno prijavljala. Tudi v bodoče bomo poskušali čim več sredstev pridobiti na javnih razpisih ter tako našo občino v celoti opremiti s komunalno in turistično infrastrukturo.

Lidija Krpič

Gradnja vodohrana v Motovilcih (foto: D. Krpič)

Vulkanija

INFORMATIVNO GLASILO OBČINE GRAD, št. 32, 4. avgust 2011. Glavna in odgovorna urednica: Danijela Krpič. Uredniški odbor: Mateja Knap, Nino Gumilar, Doris Troha, Tadeja Rajbar, Tatjana Grah, Suzana Farič, Melita Ficko Sapač, Alojz Tuškei. Fotografije: arhiv Občine Grad. Naslovnica: Mihaela Žokš. Grafična priprava, prelom: Tiskarna aIP Praprotnik. Tisk: Tiskarna aIP Praprotnik. Naklada: 850 izvodov, leto izdaje: avgust 2011. Glasilo ni na prodaj – vsako gospodinjstvo v občini ga dobi brezplačno, drugi zainteresirani pa na sedežu Občine Grad, Grad 172, 9264 Grad, tel.: 02/551 88 80, e-pošta: tajnistvo@obcina-grad.si. Glasilo je dostopno tudi na spletni strani Občine Grad: <http://www.obcina-grad.si>. Informativno glasilo Občine Grad je vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 270.

KRAJEVNA ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA GRAD

Na 9. redni seji Občinskega sveta Občine Grad (15. julija 2011) je bil sprejet sklep, da se letos ob občinskem prazniku podeli priznanje Krajevni organizaciji Rdečega križa Grad za dolgoletno prostovoljno delovanje ter humanost, ki jo izražajo s svojim nesebičnim delom vodstvo ter odborniki KORK Grad. Tako se vam predstavljajo s svojim delom in zgodovino KORK Grad.

V eni izmed brošur, ki jih je izdal RK Slovenije, je zapisano: »Smo, ker nas potrebuje na tisoče ljudi...«. Pod tem humanim geslom deluje tudi Krajevna organizacija Rdečega križa Grad. Skozi obdobje aktivnega delovanja se je naziv društva spreminjal, toda temeljna načela humanost, nepristranskost, nevtralnost, neodvisnost, prostovoljnost, enotnost in univerzalnost se niso spremenila.

Krajevna organizacija Rdečega križa Grad deluje v okviru Območnega združenja Rdečega križa Murska Sobota. V odboru Krajevne organizacije Rdečega križa Grad je deset članov. Ena pomembnih nalog Rdečega križa tako v preteklosti kot danes je organizacija krvodajalskih akcij. Ponosni smo, da je v naši občini okrog 150 krvodajalcev, kar je nekaj več kot 6% vsega prebivalstva občine in smo nekoliko nad slovenskim povprečjem. Najprej so bile akcije organizirane v starem združenem domu pri Gradu, kjer je potekal odvzem krvi, malica pa se je kuhala pri družini Hüll. Kasneje so se preselili v Zdravstveno postajo Grad, zdaj pa se že preko 30 let organizira prevoz krvodajalcev v bolnico Rakičan. Letos, 25. maja, pa je po dolgih letih krvodajalska akcija spet bila pri Gradu in sicer na Osnovni šoli Grad. Upamo, da nam bo število krvodajalcev še uspelo dvigniti in da bo čim več ljudi spoznalo, kako pomembna tekočina je kri. Krvodajalci le redko slišijo besedo zahvale od človeka, kateremu so darovali kri. Vsakih pet let s pomočjo OZRK Murska Sobota in lokalne skupnosti organiziramo podelitev priznaja zaslužnim krvodajalcem in se jim simbolično zahvalimo. Že tradicionalna je organizacija izleta za krvodajalce, ki ga izvedemo vsako leto, že od leta 1997.

Poleg krvodajalstva pa so bili člani Rdečega križa zelo dejavni pri zbiranju sredstev za

socialno šibke in pri pomoči ob naravnih nesrečah. Zelo odmevna je bila postavitve hiše s pomočjo republiškega RK v naši občini leta 1988. Leta 1987 je naše kraje prizadelo hudo neurje in takrat smo spoznali, da v nesreči nismo ostali sami. Obiskali so nas člani KO RK Trboje in nam namenili denarna sredstva, ki smo jih razdelili najbolj potrebnim. Tudi danes člani odbora nekajkrat letno delimo pakete Rdečega križa Slovenije in prehranske artikle z intervencijskih zalog, kjer nam pomagajo tudi člani gasilskega društva, ki nam te stvari pripeljejo iz Murske Sobote in pa občina, ki nam odstopi prostor. V preteklosti so se v okviru Rdečega križa organizirala različna zdravstvena predavanja in tečaji nege bolnika. Od leta 2006 pa vsak drugi mesec izvajamo meritve dejavnikov tveganja, to je krvni sladkor, holesterol, trigliceridi, krvni pritisk in telesno težo. Do danes smo opravili 540 meritev. Finančno nam pri tem projektu pomaga občina.

Veseli smo, da v osnovni šoli skrbijo za podmladek Rdečega križa in tako že mlade seznanijo s pomenom in dejavnostjo Rdečega križa. Če nam bo uspelo prikazati pomembnost te humanitarne organizacije že pri mladih, obstoj le-te ne bo nikoli vprašljiv.

*Ta svet je lepši, če nekemu nekaj daš,
ta svet je lepši, če nekoga rad imaš,
če stisneš roko komu, ki ga kaj boli,
ta svet je lepši, če si človek do ljudi.*

Darinka Bauer, predsednica KORK Grad

Odbor KORK Grad (foto: D. Krpič)

OCENJEVANJE UREJENOSTI DOMOV

Občina Grad je letos objavila Razpis za ocenjevanje urejenosti domačij in cvetočih balkonov v Občini Grad v letu 2011. Občinski svet je na svoji seji 15. julija 2011 imenoval Komisijo za ocenjevanje. Člani komisije smo 20. julija 2011 obiskali vseh pet prijavljenih domačij v obeh kategorijah. Bili smo prijetno presenečeni ob skrbi naših občanov za lepo urejene domačije in lepe cvetoče balkone.

Občani se seveda moramo zavedati pomena urejenosti naših domov, urejenosti dvorišč, okolice hiše, zelenic, zelenjavnih vrtov, sadnega drevja ob hišah, urejenih ograj, starih studencev, brajd, prostorov za počitek na prostem, gojenja avtohtonega cvetja na balkonih in ob hišah in še vrsto drugih elementov, ki so značilni za našo pokrajino, za naša bivalna okolja.

Pohvala gre seveda vsem vam, ki skrbite za vzdrževanje in urejenost domov, saj na ta način pripomorete k splošni lepši podobi vasi in seveda tudi naše občine. Zahvaliti se je pa potrebno vam, ki ste se prijavi in bili pripravljeni sodelovati v tem razpisu.

Škoda je, da ni bilo več prijav, kajti opazili smo še veliko lepo urejenih domačij in cvetočih balkonov, le malo več poguma za prijavo na razpis bi bilo potrebno. Prijavljeni v obeh kategorijah bodo na Slavnostni seji Občinskega sveta Občine Grad, ki bo v nedeljo, 7. avgusta 2011, prejeli občinska priznanja in darilne bone.

Vsem sodelujočim v razpisu se zahvaljujemo za sodelovanje in za prijazen sprejem na vaših domovih.

*Jože Sever
predsednik komisije za ocenjevanje*

Jožef Dervarič, Motovilci 72 (foto: D. Krpič)

Drago Lovenjak, Dolnji Slaveči 4/b (foto: D. Krpič)

Karel Recek, Dolnji Slaveči 94 (foto: D. Krpič)

Štefan Gyergyek, Vidonci 97/b (foto: D. Krpič)

ODLIČNJAKI

Osnovnošolsko izobraževanje so z odličnim delom v vseh razredih zaključili:

Nuša Donoša, Motovilci 59

Leja Krpič, Dolnji Slaveči 152

Mitja Kuhar, Motovilci 27

SO NAM DANES RES DOVOLJENE SANJE?

*Domovina – mati skupna, ena. Nikdar za nas zgubljena,
Ti vedno boš vsem v ponos slavljena.
Oj bodi nam na veke prizanešana!*

V počastitev 20. obletnici samostojne in neodvisne Republike Slovenije so se v dneh okrog 25. 6. povsod po državi odvijale številne proslave in spominske kongregacije. S ponosno vnemo domovinskega duha in z nekoliko manj svetlečo mislijo trenutnega stanja v naši državi, so spet donele himne, plapolale trobarvne zastave in se zasajala nova drevesa. Naša »mlada Slovenija« praznuje že 20. rojstni dan!

Ob tej priložnosti so se v ta namen vnovič obujali, za nekatere še tako sveži, spomini na leto 1991, ko se je tudi v naših koncih Pomurja začela stopnjevati takrat še (ne)gotova bodočnost. Kajti še komaj izrečene sanje takratnega predsednika Predsedstva Republike, gospoda Milana Kučana, so se že čez noč prelevile v mračno napetost. Dne, 27. 6. 1991, sta takratna slovenska milica in carina s pomočjo Teritorialne obrambe (nadalje TO) zasedli mejne prehode in pregnale Jugoslovansko armado (nadalje JLA) še preden jih je le ta dokončno obkolila. Vojaki JLA so se namreč že prej bili umaknili v območne karavle oziroma obmejne stražarnice ali pa tudi na mejne prehode. TO je vse te sile uspešno blokirala, skorajda brez borbe (skupno naj bi bilo v Pomurju zajetih 464 vseh pripadnikov JLA, kar je skoraj ena četrтина celotnih tujih pripadnikov na slovenskih tleh). Do nekoliko ostrejših napadov je prišlo le na mednarodnem prehodu v Gederovcih, kjer je bil po ukazu s strani TO uporabljen tudi ogenj. Do skoraj podobnih zapletov pa je prišlo tudi v sosednji karavli v Kuzmi, kjer so naši vojaki bili primorani izpeljati napad na kapetana JLA Stojanovića, ki se s svojimi vojaki ni hotel predati.

Predsedstvo SFRJ je dne, 18. julija 1991, sprejelo odločitev, da se JLA v treh mesecih z orožjem in opremo umakne iz Slovenije. Zadnji vojaki so naše kraje zapustili že 5. 9. 1991,

Junij 1991. Vojaki TO postavljajo nove table na mejah. Slovenija je neodvisna in samostojna država (vir: www.zvvs.si)

Zastava Zveze veteranov vojne za Slovenijo (ZVVS), OZ Murska Sobota (vir: www.zvvs.si)

ko je iz vojašnice v Murski Soboti odpeljalo zadnjih pet tovornjakov JLA.

Vojna naj bi po do sedaj znanih podatkih zahtevala skupno 76 žrtev: 19 na slovenski strani, 45 na strani JLA, 12 žrtev pa naj bi bilo tujih državljanov.

Hote ali nehote smo srž in napetost dogodkov, ki so se bili dogajali na pragu poletja 1991, imeli moč občutiti tudi v našem okolju. Predvsem nekateri domači možje so dogodke občutili neposredno, s tem ko so bili vpoklicani med vojake TO. Zakaj, tudi zaradi njihovih upornih src in zavedne glave, smo danes lahko le hvaležni. Kajti kot je zapisal pesnik Karel Destovnik Kajuh že leta 1943: »O, če ljudi ne bilo pri nas, ljudi, ki ne ubogajo na vsak ukaz, tedaj bi nas že kdaj odnesel plaz.«

Zato bodimo ponosni na svojo lepo domovino in ne zahtevajmo od nje, da nam bo vedno samo dajala. Tudi sami bodimo vlagatelji v skupno dobro – pa ni treba, da smo vsi vojaki. Možnosti je nešteto mnogo. Potrebna je samo volja in zavzetost, pa naj si bo obisk proslave, prebrana knjiga, izobešana zastava. Le enkrat nam je dano živeti in imeti domovino. Vse najboljše in še na mnoga »svobodna« leta Slovenija!

Nino Gumilar

(zgodovinski podatki so povzeti po besedah g. Edvarda Mihalića na proslavi ob Dnevu države, 28. 6. 2011, v Nuskovi)

»VOJAKI SMO ŠIRILI RESNICO«

»Na prehodu iz leta 1990 v leto 1991 je častno zaprisego obljubila še zadnja generacija slovenskih fantov Jugoslovanske armade (v nadalje JLA), kateri še slutili niso, da bodo kdaj soudeleženci že toliko let trajajočih neuresničenih sanj o samostojni državi. A ne glede na dogodke, ki so se bili dogajali med njihovim služenjem v tem prelomnem obdobju, je tudi njim bila dana ena in edina naloga: Boriti se in če bo treba, žrtvovati življenje za svojo domovino!«

Skupina »domačih fantov«, ki so se še kot zadnji zbrali v Pörgi pod jugoslovansko zastavo. V ozadju je tudi traktor in voz, s katerim so se peljali na »štelongo«. (foto: Juhnov)

Kot je bila takrat v navadi »štelonga« oziroma nabor mladih sposobnih fantov, ki se bodo odpravili na odhod obveznega služenja vojaškega roka, se je v Pörgi še neslote zbirala zadnja generacija pod peterokrako rdečo zvezdo. Tudi iz našega kraja, kakor tudi iz sosednjih vasi, so fantje ponosni na domovino slavili svoj odhod ter si s tem krepili tudi nacionalno zavest. A veselje je kaj hitro poleglo, ko je prišel trenutek slovesa in se je res bilo potrebno odpraviti na dolgo, takrat večinoma še eno leto, trajajočo vojaško pot. Seveda so bili v prednosti vojaki, ki so ostali znotraj svoje »domovine«, saj so meje takratne države Jugoslavije obsegale širša območja. A ne glede na kraj služenja, so bile obveznosti »armijcev« enake.

Ko se je izven kasarn začelo že na veliko govoriti o nekakšni cepitvi nekdanjih balkanskih držav, so se napetosti začele zgoščevati tudi med samimi vojaki. Na »opazku« so bili nekoliko bolj Slovenci, a je sam dotok informacij bil prešibak, da bi si kdo upal kar koli spregovoriti. Vojaki so bili tako rekoč odrezani od zunanjih medijev, edino kar so lahko prejeli, je bila njihova osebna pošta in obiski domačih. Ampak že to je bilo zadostovalo, da je resnica od tam zunaj prišla znotraj sten vojašnic.

Vojake nekdanje JLA so namreč skušali prepričevati, da neka »tuja država« hoče zavzeti naše mejne prehode. Seveda je bila resnica čisto druga, saj je bila ta »tuja država« pravzaprav še neosamosvojena Slovenija. Pa vendar je bil to že dovolj velik razlog, da so se fantje počutili nelagodno, predvsem pa v strahu, da ne bi prišlo do »bratske morije«. Že besedica o tem bi lahko pomenila najhujšo kazen – grožnjo »Golega otoka«.

Čeprav je šlo za takrat zelo rizično dejanje, so vojaki na podlagi dobljenih informacij širili resnico. Dobro so vedeli, da so s strani Teritorialne obrambe (v nadalje TO) zaščiteni, zato ni bilo dvoma o tem, da se že več kot tisočletne sanje o osamosvojitvi ne bi uresničile. Tudi ostali pripadniki JLA, ki so bili drugih narodnosti, so bili pripravljene zapustiti vojsko, a povsod za obrambo in zaščito vojakov ni bilo tako dobro poskrbljeno kot pri nas.

Nekaterim domačim fantom se je tako uspelo še pred samim izbruhom napetosti »vojnega stanja« dogodkom izogniti, preostali pa so nam sam izid morali počakati. Na koncu so se vsi priključili določeni enoti TO, dokler napetost dokončno ni popustila in se JLA ni predala. S potrdilom, predvsem pa s ponosom, da so lahko bili soudeleženci tako prelomnega dogodka, so se lahko vrnili domov.

Ob 20. obletnici teh dogodkov je prav, da se tudi našim zanamcem da vedeti, da je bil tudi takrat v naši okolici nekdo, ki bi dal lastno življenje za svoj narod in domovino. K sreči žrtev res ni bilo veliko in mnogi celo pravijo, da ni bila prava vojna. A za tako majhen narod kot smo Slovenci, je že eno samo življenje veliko – sploh pa, ko smo morali tako dolgo čakati na te sanje. Kakšna je vsebina le njih pa je od tistega usodnega dne odvisna samo od nas – o svoji nadaljnji usodi smo si, hočemo ali ne, krivi samo sami.

Nino Gumilar

(Povzeto po pripovedovanju vojaških nabornikov generacije 1990/91.)

ROMANJE ZA SLOVENIJO

Spominska lipa

Slovensko neodvisnost je Skupščina Republike Slovenije razglasila 25. junija 1991. Zunanje slovesnosti ob razglasitvi so bile naslednji dan – v sredo, 26. junija 1991. Zvečer ob pol devetih (20.30 uri) so se oglasili cerkveni zvonovi in vabili h kulturnemu programu ob sajenju spominske lipe – simbolu slovenske države. Zaradi deževnega vremena je bil kulturni program v dvorani gostilne Rajsar. Ob sami lipi je bil ekumenski obred blagoslova, ki sta ga opravila domači župnik g. Štefan Kuhar in evangeličanski duhovnik g. Ludvik Jošar iz Bodonec. Spominska lipa je bila posajena na ovinku pri potoku. Pozneje jo je »nekdo« razklal in se je posušila.

Romanje mašnih sodelavcev

V četrtek 27. junija 1991, dan po slovesnosti razglasitve je bilo pripravljeno romanje z mašnimi sodelavci (ministranti/tke, otroški pevski zbor, pevke psalmov,...), skupaj 40 udeležencev – šolarjev. Z njimi sta bila katehistinja in organistka, redovnica sester sv. Križa, s. Mirjam Ferčak ter domači župnik. Zjutraj ob 7. uri smo se z avtobusom odpeljali izpred župnijske cerkve prek Ljutomera, Ormoža, Ptuja na Ptujsko Goro, kjer smo imeli ob 9. uri v Marijini cerkvi sveto mašo. Po maši nas je presenetilo sporočilo po radiu, da so na mostu čez reko Muro na Pe-

Mladi romarji na Ptujski Gori, ko je okrog že »potekala vojna«
(foto: D. Krpič)

tanjih in Murskem Središču nastavljen mine in druge prepreke, da ju vozila ne morejo prečkati. Ob povratku s Ptujске Gore smo si še ogledali cerkev sv. Družine na Kidričevem. Tamkajšnji župnik g. Obrani mi je šepnil na uho: »Kako boš pa prišel z otroci domov, ko so povsod barikade?« »Ne vem, moli za nas, da srečno pridemo domov« je bil moj odgovor. Okrog poldneva smo se vrnili na Ptuj v minoritski samostan in si v dvorani samostana ogledali razstavo lutk. Ob 13. uri je bilo v gostišču ob Dravi za nas pripravljeno kosilo. Med kosilom smo zagledali dva vojaška helikopterja, ki sta preletavala nad mestom in se spuščala nad gladino reke Drave. Otroci so bili navdušeni, da so videli polet helikopterja. Ko smo se vračali po kosilu nazaj k avtobusu, ki je bil parkiran na parkirnem prostoru samostana, smo opazili polno vojakov teritorialne obrambe, ki so stražili pošto ter druge važne ustanove na Ptuj. Po kratkem posvetu med katehistinjo, župnikom in šoferjem, ne da bi otroci to vedeli, smo se odločili, da opustimo pot k Sveti Trojici v Slovenskih Goricah in se po najkrajši poti pripeljemo v Veržej, ki nam je bil edino upanje, da se prepeljemo čez reko Muro. Tako smo se vozili mimo Juršinec, Cezanjevec, Križevac pri Ljutomeru proti Veržeju.

Šolarji so začutili, da se nekaj dogaja, vendar, da ne bi bilo v avtobusu večje panike, nismo med vožnjo poslušali radijskih sporočil ampak smo si s pesmijo krajšali čas vožnje. Vse to se je dogajalo do Veržeja. Ne, da bi vedeli, se nam je posrečilo izbrati pravo smer

vožnje, ker so v tem času že bili v Ormožu boji med Jugoslovansko vojsko in teritorialno obrambo. Jugoslovanska armada je s tanki skušala priti tudi do Ljutomera in naprej proti Radgoni. Že pred vstopom v Veržej nas zaustavijo pripadniki teritorialne obrambe in povedo, da je most miniran in so na njem prepreke, da ne moremo z avtobusom čez reko. Usmerili so nas na parkirni prostor pri župnijski cerkvi v Veržeju, kjer sta že bila parkirana dva avtobusa, ki sta tudi vozila na romanje mlade iz župnije Beltinci in Odranci s svojimi duhovniki. Vsi smo čakali na odločitev teritorialne obrambe, da nas njihovi vojaki pospremijo do železniškega mostu, po katerem bomo peš prišli na drugi breg Mure proti Dokležovju. Naenkrat so se mladi zresnili, postali ubogljivi in po dva in dva mirno korakali med njivami proti železniškemu mostu. Tudi na mostu, ko so videli pod seboj tekočo vodo reke Mure, so pazljivo stopali ob tirih in srečno prišli na drugi breg reke. Z nami je šel tudi šofer avtobusa, ki je telefoniral v avtobusne garaže, naj pošljejo po nas drugi avtobus. Dobil je preprosti odgovor: »Počakajte tam. Ti si že deseti šofer, ki je pustil avtobus na drugi strani reke Mure. Rezerve nimamo. Ko bo pripeljal avtobus z redne proge, ga bomo poslali po vas«. Po romarje iz Beltinec in Odranec je kar hitro prišel avtobus redne proge proti Lendavi. Po nas je prišel avtobus popoldne ob pol petih in nas pripeljal v Soboto do avtobusnih garaž. Do tega trenutka so otroci bili kar mirni. Vrtar pri vstopu na dvorišče garaž je pristopil k šoferju in mu povedal, da so barikade tudi v Gederovcih in da pot do Grada ni sigurna. Ko so otroci to slišali, so v trenutku v avtobusu glasno zajokali: »Kako bomo prišli domov?« Potolazila jih je jasna beseda šoferja: »Ne jočite, sem doma z Goričkega in poznam vse ceste. Peljali se bomo v smer Mačkovci in če naletimo na barikade, se jih izognemo. Če bo potrebno, se bomo peljali tudi med njivami!«

Tako nas je »tretji« avtobus prek Mačkovec in Vidonec srečno pripeljal popoldne okrog pol šestih nazaj pred župnijsko cerkev. Med potjo so izstopali tisti, ki so bili s tega območja, ostali pri Gradu. Ves dan so starši po telefonu spraševali s. Jernejo, kaj se dogaja z romarji. Žal ni znala kaj odgovoriti, ker tudi mi, ki smo romali, nismo vedeli kaj se bo dogajalo. Vse se je srečno končalo. Prišli smo eno uro in pol prej, kakor je bila oznanjena naša vrnitev z romanja.

Zaradi napovedi zračnega napada ni svete maše

Za nedeljo, 30. junija 1991, je bilo oznanjeno, da bo ob 11.30 proščenje pri Faričovi kapeli v Vidoncih. Ker pa se je že pred deseto sirena oglasila za zračni napad, je pri drugi maši bilo okrog 40 ljudi, ki so se pri alarmu zatekli v cerkev. Proščenje pri Faričovi kapeli v Vidoncih je odpadlo. Prav tako je zaradi »napetega ozračja« tudi v nedeljo, 14. julija 1991, odpadlo proščenje v Vadarcih pri Žilavcovi kapeli. Svete maše so bile samo po določenih urah, ki veljajo za župnijsko cerkev.

Štefan Kuhar, župnik;
župnijska Kronika za leto 1991, str. 79 – 81.

Monika Šparaš je osvojila 1. mesto v metu krogle

Zadravec osvojila 3. mesto, Nina Fujs pa 8. mesto. V kategoriji starejših deklic je Monika Šparaš osvojila 1. mesto. V kategoriji starejših dečkov je Nino Celec osvojil 1. mesto, prav tako so 1. mesto osvojili tudi učenci v štafeti 4 x 100 m v postavi Nejc Huber, Mitja Kuhar, Nino Celec in David Tot.

Sledilo je še finalno oziroma državno tekmovanje. V finale se uvrsti po 24 najboljših v teku na 60 m in 300 m, po 20 najboljših na 600 m, 1000 m, v skoku v daljino, skoku v višino, suvanju krogle in metu vorteksa ter po 16 najboljših v štafeti 4 x 100 m. Tudi naši učenci so spadali v elitno skupino. Nino Celec je v skoku v daljino osvojil 3. mesto, Monika Šparaš je v suvanju krogle osvojila 10. mesto, Anja Zadravec je v teku na 300 m osvojila 11. mesto, 9. mesto pa je pripadlo zasedbi štafete 4 x 100 m (Nejc Huber, Mitja Kuhar, Nino Celec in David Tot).

*Učitelja športne vzgoje
Boštjan Kopač in Anita Horvat
Fotografije: Boštjan Kopač*

EVROPSKA VAS

OŠ Grad je bila letos tretjič vključena v projekt Evropska vas. Glavni namen projekta je bil spoznavanje držav članic Evropske unije, vzgoja za medkulturni dialog in sprejemanje drugačnosti. V projektu sodelujejo pomurske šole, ki jim žreb določi državo. Nam je letos namenil Francijo. Svoje delo smo predstavili na eni izmed stojnic, ki so popestrile zaključno prireditve v Murski Soboti, 10. maja 2011. V ta namen smo izdelovali obeske, zastavice, recepte, plakate, medaljone in izdelali velik Eifflov stolp. Vsaka šola je

pripravila tudi točko za predstavitev države na odru. Evelin Huber in Ana Klement sta nastopili s pesmijo Edith Piaf, Milord, učenci 5. razredov pa so zaplesali francosko polko.

Mentorica Urška Golob Virag

Učenci OŠ Grad ob lepo urejeni in bogati stojnici (foto: U. G. Virag)

EKOŠOLA KOT NAČIN ŽIVLJENJA

*Narava v tem koncu je res
čudovita,
čeprav v ranem jutru v meglico še
skrita.
Ko Sonce jo s toplimi žarki predre,
se kapljice rose v nov dan zaiskre.
Glej okrog sebe naravo in svod,
ko Sonce posije, lepo je povsod.
Naša narava lepot dosti ima,
na žalost jih človek ceniti ne zna.*

Prav s tem namenom, da bi se naučili ceniti naravo, kot so jo znali naši predniki, smo se septembra 2007 odločili za sodelovanje v projektu Ekošola kot način življenja. To je mednarodni projekt, v katerega so vključene evropske šole in šole iz drugih delov sveta. V Sloveniji poteka projekt v okviru društva DOVES, to je Društvo za okoljsko vzgojo Evrope v Sloveniji. V projektu Ekošola sodelujejo delavci šole, učenci, vodstvo šole, Svet šole, Svet staršev in predstavniki lokalne oblasti.

V tem projektu sodelujemo že četrto leto. Naziv Ekošola pa imamo že drugo leto, o čemer priča tudi zelena zastava pred šolo. Vodilni projekti, v katerih smo sodelovali v letošnjem šolskem letu, so bili Energija, Odpadki in Voda. Spremljali smo porabo energije na šoli in spoznavali različne možnosti varčevanja. Ozaveščali smo se o pomenu ustreznega in odgovornega ravnanja

z odpadki. Spremljali smo porabo vode na šoli, se navajali na njeno varčno uporabo. Izdelovali smo opozorilne nalepke za ugašanje luči in zapiranja pip. Spoznavali smo pestrost življenja v Kačovi mlaki. Učenci so prebrali knjige z okoljsko vsebino in tako osvojili ekobralno značko. S svojimi likovnimi izdelki so sodelovali na likovnih natečajih »Prednovoletni čas« ter »Po Kekčevih stopinjah do znanja«. Svoje znanje o odpadkih, biotski pestrosti in učinkoviti rabi energije so pokazali na ekokvizu. Naš park pred šolo smo obogatili s štirimi novimi drevesi.

Šolski park je bogatejši za nekaj dreves (foto: A. Sukič)

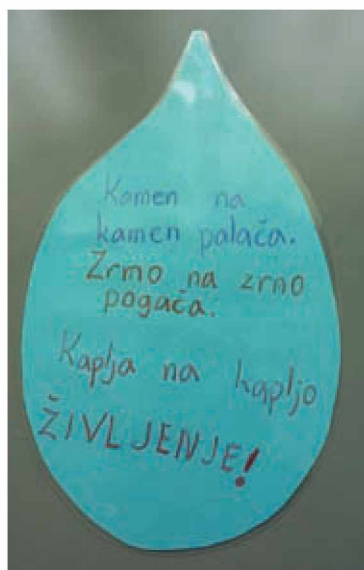
Pomembno vlogo smo namenili ločevanju in zbiranju odpadkov. Skupaj z lokalno skupnostjo in občani smo zbirali tonerje, kartuše, mobitele, baterije, papir, plastenke ter zamaške v humanitarne namene. Ločeno smo zbirali tudi tetrapak od mleka in sokov.

Iz leta v leto se trudimo za lepšo in urejeno okolico, za prijaznejše medsebojne odnose, varčujemo z vodo, energijo, ločujemo odpadke..., saj se zavedamo, da že z majhnimi dejanji pomagamo ohranjati naravno okolje. Ni lepše stvari na tem svetu, kot je narava, ki nas obkroža. Vliva nam pozitivno energijo, voljo in s svojimi stvaritvami bogati našo dušo. Ne razmišljajmo o okolju in naravi kot o nečem, kar nam je dano, ampak kot o nečem, kar nam je bilo zaupano v varstvo.

Koordinator ekošole Amalija Sukič

VARČUJMO Z ENERGIJO

V 3. razredu smo tekom šolskega leta veliko časa posvečali ekologiji in varčevanju z energijo. Učence ozaveščam o čedalje večji onesnaženosti našega planeta. Veliko se pogovarjamo o tem, kaj to pomeni za prihodnost in naslednje generacije. Učim jih ločevati odpadke, pospravljati za seboj in jim skušam okrepiti zavest o pomenu in bistvu življenja v skladu z naravo. K temu pa spada tudi varčevanje z vodo in energijo. Obe temi sta prav tako dobili svoje stalno mesto pri izvajanju vzgojno-izobraževalnega programa.

Slogan, ki bi se ga morali vsi držati (foto: M. Recek)

V sklopu dejavnosti ob dnevu Zemlje smo izdelali dva znaka in sestavili slogana, ki smo ju nato prilepili k vodovodnim pipam in stikalom po celi šoli. »Kamen na kamen palača, zrno na zrno pogača, kaplja na kapljo ŽIVLJENJE.« »Ko zadosti je svetlo, luč ugasne se lahko«. Zato so otroci pridno ugašali luči in tako varčevali z energijo.

Razredničarka 3. razreda Metka Recek

PLAVALNI TEČAJ VRTCA GRAD

Na podlagi vzgojnega programa v vrtcih so se starši otrok na prvem roditeljskem sestanku odločili, da bodo otroci opravili 20-urni plavalni tečaj. Navajali se bodo na vodo, osvajali drsenje na vodi, bolj spretni pa poskusili plavati. Na tečaj je bilo prijavljenih 10 otrok. Izvajal se je v času od 13. do 16. junija 2011 v Termah 3000 v Moravskih Toplicah. Otroke sta spremljali vzgojiteljica Irena Hüll in učiteljica športne vzgoje Anita Horvat. Od desetih otrok jih je sedem osvojilo bronastega konjička (otrok zna v vodi drseti) in trije srebrnega konjička (otrok preplava 8 m s poljubno tehniko plavanja). Starši so s svojo odločitvijo omogočili svojim otrokom začetek osvajanja plavalnih veščin pod strokovnim vodstvom. Otroci so ob koncu tečaja dobili diplome, na katerih je razvidno katero stopnjo konjička so osvojili.

vzgojiteljica Irena Hüll

Otroci pri osvajanju plavalnih veščin

KOLESARJENJE PO KAČOVI POTI

Društvo za razvoj in promocijo turizma občine Grad »Skouriš« je 17. aprila 2011 organiziralo kolesarski maraton po Kačovi poti. Priprave so se začele že zelo zgodaj. Poskrbeli smo, da so se udeleženci kolesarskega maratona počutili kar se da dobro. Naš odlični kuhar Branko je poskrbel, da je iz kotla prijetno dišalo po golažu še preden so kolesarji spustili svoja kolesa po poteh občine Grad. Organizatorji smo ponosni na letošnjo zelo lepo udeležbo kolesarjev na našem maratonu. Potek maratona smo odlično izpeljali, zato verjamemo, da se bo naslednje leto število udeležencev še povečalo.

Andreja Vogrinčič

Kolesarji na štartu (foto: Marjan Ficko)

S KRIŽEM NA POT

*»O pridite stvari – kaj glejte se godi, edini božji Sin
– strašno za nas trpi.«*

Preden smo vstopili v čas velikega tedna in bili priče Jezusovemu trpljenju in križanju, smo njegovo žalost doživljali tudi s križevim potom v naravi. Letos prav na poseben način, saj so na postaje križevega pota opozarjali na novo izrezljani in oštevilčeni brezovi križi, za kar gre še posebna zahvala domačinoma Antonu Kovaču in Simoni Sukič.

Da pa je samo doživetje te, več kot dva tisoč let, minule »kalvarije« potekalo bolj pristno, so poskrbeli mladi skavti in animatorji, ki so si na svoje rame naložili pravcati prototip Kristusovega razpela, ter se ob vsaki postaji skušali vživeti ob samo vsebino bralnih odlomkov.

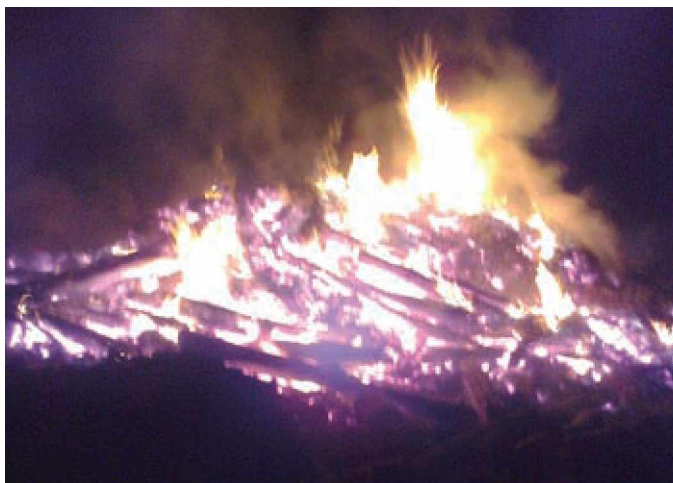
*Prikaz Kristusove poti na Golgoto, v ospredju »brezov križ«
(foto: Simona Sukič)*

Na koncu velja beseda zahvale tudi vsem ostalim sodelujočim, ki so si pred večerom odvezli uro časa in šli s Kristusom skozi naravo ter na ta način izkazali svojo pripadnost njemu ter pomoč z nošenjem bremena njegove krivde.

Nino Gumilar

KRESOVANJE IN POSTAVITEV MLAJA

Tudi letošnji dnevi tečejo s hitrostjo, da se sploh ne zavedamo. S tem ritmom življenja se seveda moramo sprijazniti in shajati z njim. Tako je bil ponovno 30. april, predvečer 1. maja – praznika dela. Ta dneva za nas predstavljata obveznost a hkrati tudi veselje in druženje. Kot vsako leto so se tudi letos moški podali v gozd, kjer so posekali »majpan«. Običajja nikakor ne opuščamo, temveč poskrbimo, da se postavitva mlaja pred gasilskim domom na Dolnjih Slavečih

Kres je zagorel (foto: M. Knap)

in pred gostilno Forjanič. Med potjo smo poskrbeli, da smo se okrepčali najprej pri gasilskem domu ter nato še enkrat vmes. Ob koncu smo bili pogoščeni še v gostilni Forjanič z večerjo kakor vsako leto. Že naslednjega dne, 1. maja, na praznik dela, smo ponovno pripravili tudi kres, a žal tega kresa nismo izpeljali. Vreme nam namreč ni dopuščalo, da bi se lahko veselili ob plamenih. A kresovanje smo vseeno izpeljali, le da je potekalo teden dni pozneje, v soboto, 7. maja 2011. Kljub spremembi datuma smo kresovanje izpeljali v veselem vzdušju, saj se je zbralo kar precej ljudi, ki so lahko ob jedači, pijači in glasbi uživali ob plamenih ognja pozno v noč.

Mateja Knap

VAŠKI PIKNIK V KRUPLIVNIKU

Skoraj že tradicionalno so se tudi letos zbrali vaščani Kruplivnika, predvsem predstavniki moškega spola, da bi na predvečer praznika dela postavili mlaj. Zbrali so se pri Okrepčevalnici pri Belem križu, kjer so s skupnimi močmi postavili mlaj. Zatem so se okrepčali in se kmalu napotili proti gasilskemu domu. Mlaj jim je do tja pomagala prepeljati kočija, katero je s svojo kobilo zapregel Danijel, prav tako vaščan Kruplivnika. Po postavitvi mlaja pri gasilskem domu je sledil vaški piknik.

Tadeja Rajbar

POSTAVITEV MAJPANA V RADOVCIH

Športno in gasilsko društvo Radovci že nekaj let zapored organizirata na predvečer praznika dela, ob 1. maju, postavitve »majpana«, kot mu domačini radi rečejo.

Poskrbeti je treba za lep izgled majpana (foto: Jože Sever)

Tovrstno druženje je preraslo v tradicijo, saj mlaj krasi okolico gasilskega doma že kar nekaj let.

Pri izvedbi le-tega pa seveda brez dobre volje, pomoči eden drugega ne gre. S skupnimi močmi je torej postavitev mlaja uspela, seveda pa ni manjkalo dobre jedače in pijače ter druženja pozno v noč.

Prvič letos pa mlaj krasi tudi drugi konec naše vasi. Del Radovčanov se je namreč skupaj s svojimi prijatelji poseselilo kar na »Konvenklinovem bregu« in v čast prazniku postavilo svoj mlaj.

Mogoče pa so prav taka druženja priložnost, da si vzamemo čas eden za drugega in da se znamo poveseliti ter odtrgati čas za tiste, ki jih v tem prehitrem tempu življenja eden drugemu premalo namenimo. Zato pa lahko imajo taki in podobni prazniki še večjo veljavo.

Suzana Farič

MEMORIALNI TURNIR S KRESOVANJEM

ŠD Vidonci smo 30. aprila 2011 priredili že tradicionalni Memorialni turnir v malem nogometu skupaj s kresovanjem. Turnirja se je udeležilo 6 ekip in sicer Gery's bager hotline (Dunaj), KMN Otovci, KMN Grad, PGD Vidonci in ekipe iz Kovačevcev in Matjaševcev. Po večletni prevladi ekipe iz Matjaševcev je letos zmagala ekipa KMN Grad. Sam turnir je potekal v športnem in prijateljskem duhu. Prizvok mednarodnosti je turnirju dodala prijateljska ekipa z Dunaja, s katero že več let uspešno sodelujemo. Po končanem turnirju smo prižgali kres v počastitev praznika dela in se zabavali ob dobri hrani in pijači pozno v noč.

Mitja Sapač

Sodelujoče ekipe na turnirju (foto: sdvidonci.si)

ŠD VIDONCI V BEOGRADU

Na občnem zboru ŠD Vidonci smo se dogovorili, da se bomo letos odpravili na dvodnevni izlet v našo bivšo domovino in si ogledali Beograd. Zanimanje za izlet je bilo veliko in kar v nekaj dneh so se zapolnili vsi sedeži na avtobusu.

Na izlet smo se odpravili 7. maja. Komaj smo dočakali uro odhoda. Pot je minila v prijetnem vzdušju. Seveda smo se celo pot krepčali s pijačo in hrano, da bomo zmogli vse ogleda v Beogradu. Prva postojanka so bile Dedinje in Titov grob. Nekateri so doživeli veliko nostalgčnih trenutkov ob grobu in celotnem kompleksu. Prevladovalo je mnenje, da so takrat bili lepši časi. Veliko slik je nastalo s pionirsko rutico in čepico kot značilnim znakom naše mladosti. Naša naslednja postojanka je bil stadion Crvene Zvezde, zelo znana Marakana, kot se tudi za športno društvo spodobi. Posebej impresivna je bila soba s pokali, kjer je tudi pokal zmagovalcev lige prvakov iz leta 1990. Sam stadion, ki je trenutno v precej slabem stanju, še vedno daje močan vtis vsaj na tiste, ki smo povezani z nogometom. Naša nadaljnja pot nas je vodila do hrama Svetega Save, ki ga že dolgo gradijo. Kalamegdan s trdnjavo daje poseben pečat Beogradu. Pogled na reko Savo in Donavo in njuno sotočje je zelo lep. Sledila je pot do hotela, kjer smo se osvežili. Večerjo smo imeli v boemski četrti na Skadarliji. Večerja je bila poseben dogodek z njihovo glasbo in dobro hrano. Po večerji so si nekateri privoščili bolj podroben ogled nočnega življenja v Beogradu. Drugi dan je bila na vrsti Avala ter plovba po reki Savi s kosilom. Imeli smo še dovolj časa za drobne nakupe in nato je sledila pot domov. Pot domov je minila v pripovedovanju dogodkov in spominov. Vsi smo bili mnenja, da je izlet minil zelo lepo, v lepem vzdušju in na nivoju organiziran.

ŠD Vidonci smo se še enkrat izkazali kot društvo, ki drži in deluje skupaj. Želja nas v društvu je, da delujemo v interesu vseh članov in da ponudimo čim več različnih dejavnosti, da bo vsak našel nekaj zase.

Člani ŠD Vidonci v Beogradu (foto: sdvidonci.si)

Dvodnevni izlet je precejšen organizacijski in finančni zalogaj, ampak nam je uspelo. Na to smo ponosni in delovali bomo še naprej tako uspešno, kot smo v dosedanjih 15-ih letih.

Mitja Sapač

PREVZEM NOVEGA GASILSKEGA VOZILA

V soboto, 14. maja 2011, smo v Motovilcih slavnostno predali svojemu namenu novo gasilsko vozilo GVV-1 znamke IVECO, ki smo ga kupili že v začetku leta. Na slovesnosti je sodelovalo nekaj čez sto gasilcev iz sosednjih vasi, predstavniki Gasilske zveze občine Grad, župan, predstavniki verskih skupnosti, botri, donatorji in ostali povabljeni gostje. Povorko je spremljal pihalni orkester iz Murske Sobotice, ki je zaigral tudi slovensko himno. Po končanem uradnem delu je sledila gasilska veselica, na kateri je za dobro vzdušje poskrbelo kar nekaj gostov. Poleg že omenjenega pihalnega orkestra, so sodelovali še harmonikarji Veseli godec, skupina Weekend band in gost večera Boštjan Konečnik, ki je znova navdušil s svojimi nepozabnimi hiti.

Nabavljeno vozilo je v našem društvu že tretje. Prvo vozilo znamke IMV je bilo nabavljeno že v letu 1980. Ker ni bilo več kos potrebam društva, smo leta 2002 predali svojemu namenu novo vozilo GV-1 znamke Volkswagen LT-35. Staro vozilo smo predelali v prikolico in jo posedujemo še danes. V skrajnem primeru nam lahko služi tudi za kako intervencijo, predvsem v vasi, saj je opremljeno s kompletno opremo, vključno z motorno brizgalno. Z leti je tehnika v gasilstvu nenehno napredovala, zato smo bili prisiljeni slediti času in nabavljati tudi novo opremo. Ker pa ta oprema v obstoječem vozilu počasi ni imela več prostora, smo začeli razmišljati o večjem vozilu. Tako smo na občnem zboru sklenili, da

Novo vozilo GVV-1 (foto: Timi Gomboc)

bomo kupili vozilo z oznako GVV-1 s tisoč litri vode in vso pripadajočo opremo. V letu 2010 smo organizirali maškarado, pobrali prostovoljne prispevke v občini ter na javnem razpisu izbrali podjetje GV Pušnik d.o.o., ki je vozilo izdelalo. Vrednost vozila z nadgradnjo je znašala 85 tisoč evrov. Največ sredstev za nakup smo pridobili z organizacijo različnih prireditev in prostovoljnimi prispevki, nekaj sredstev pa so prispevali tudi graška občina in donatorji. Nekaj sredstev smo pridobili tudi s prodajo obstoječega vozila.

Pridobljeno vozilo je trenutno edino vozilo v občini, ki je v celoti opremljeno po tipizaciji Gasilske zveze Slovenije. Da pa ne bo ostalo samo pri vozilu in opremi, v zadnjem času intenzivno usposabljam operativno enoto, ki bo pripravljena v vsakem času rokovati s to opremo in pomagati sočloveku.

*Klemen Flisar
poveljnik PGD Motovilci*

POHOD PO MOTOVILCIH

Društvo za rekreacijo in sprostitev »Peški« Motovilci je 15. maja že devetič organiziralo tradicionalni pohod po Motovilcih. Žal pa nam je načrte prekrižalo vreme, saj je lilo kot iz škafa in pohoda nismo mogli izvesti. Vendar se v društvu ne damo kar tako in smo poskrbeli, da se je zbrana družba, bilo nas je približno 30, imela lepo, kljub temu, da sam pohod ni stekel.

Cilj društva je med drugim tudi skrb za sprostitev vseh udeležencev prireditev, ki jih društvo organizira. Torej je bil cilj v vsakem pogledu tudi tokrat dosežen.

Tatjana Grah

SLADKANJE V OLIMJU

Člani ŠRD Dolnji Slaveči se iz dneva v dan trudimo, da bi naše društvo čim uspešnejše shajalo. A za vse to je potreben trud, dobra volja ter prosti čas vsakega posameznika. Da pa vse to ne bi zbledelo, si vsak od nas zasluži tudi kdaj pa kdaj kako pohvalo in nagrado. Tako smo 21. maja 2011 organizirali izlet za vse člane kakor tudi vse ostale, ki nam kakorkoli pomagajo pri naših podvigih, dosežkih in prireditvah. Popeljali smo se na izlet v Olimje. Še preden pa smo prišli do omenjene točke, smo si ogledali Steklarno Rogaška, kjer so nam predstavili proizvodnjo in nato še trgovino s svojimi izdelki, po katerih je Slovenija kar precej prepoznavna po svetu. Nato nas je pot vodila v Olimje, kjer smo si najprej ogledali Minoritski samostan. Tam nam je bila

Na Jelenovem grebenu (foto: Štefan Dervarič)

predstavljena notranjost in zunanost ter zgodovina samostana s prizidkom cerkve, katera predstavlja prav poseben baročni stil. Ima najlepši oltar iz baročnega časa, v črno zlati kombinaciji. V istih prostorih nam je bila predstavljena še stara lekarna oz. čajnica z domačimi zdravili, mazili, čaji,... Vsak izmed nas je lahko našel kak izdelek iz naravnih izdelkov, ki nam lahko pomaga. Po ogledu le-te, nas je vodič popeljal do čokoladnice, kjer smo se lahko posladkali, kupili kaj za na pot ter izvedeli tudi nekaj zgodovine o nastanku čokoladnice. Ker pa je ura tekla, smo morali nadaljevati. Povzpeli smo se še malo višje, do Jelenovega grebena, kjer smo opravili tudi kosilo. Tam smo nato lahko nahranili tudi divjad, seveda v prisotnosti lastnika domačije. Po tem delu smo si ogledali še trgovino s salamami, katere izdelujejo sami. Da pa ne bi bilo izleta prehitro konec, smo se odpravili še do domače pivovarne Halej, kjer nam je bila predstavljena izdelava svetlega in črnega piva. Bilo pa je poskrbljeno tudi za degustacijo piva. Ko smo si vse to ogledali, se je tudi dan začel poslavljati. Mi pa smo se polni veselja, smeha in dobre volje odpeljali proti domačemu kraju.

Mateja Knap

KRIŽ NA VRHU BEŽANOVE GRABE

»Križ je vsak moj trenutek, lahko ga sprejemem ali ne.

Ti si ga sprejel... zdaj vem, kje najdem te...«

(Križ, Marija in Silvester Bukovec)

Sobotno popoldne, 21. 5. 2011, je bilo v znamenju »žegnjanja« novega križa, ki je postavljen ob hišo Kerecovih, pri Gradu 41b, mimo katere vozi, še nedolgo tega, na novo asfaltirana cesta, ki povezuje spodnji

del Grada s »križarko«. Znamenje križa predstavlja že od nekdaj simbol vseh življenjskih izkušenj, ki jih je človek tolikokrat primoran potrpeti. Težko si je namreč predstavljati hujše trpljenje, kot je smrt na križu, zato tudi danes vsi težimo k temu, da bi se križu čim bolj izognili. K temu nam zagotovo lahko pomaga trdna vera, pa naj bo to molitev, poklon ali lepa misel. Kdor zna z vero gledati na križ, se lahko zagotovo nadeja Božje pomoči. In ravno Božja pomoč je bila tista, ki je nekje globoko že od nekdaj tlela, da so se pri Kerecovih odločili, da bi tudi sami postavili »kraljevo znamenje«. Znamenje opomina na trpljenje in hkrati upanja na zmago in vstajenje, v katerega sami verujemo tudi mi.

Ob tej priložnosti velja iskrena zahvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali, da se Jezus in Marija kot božja zaščitnika na tem »ovinku« krasita v vsej svoji lepoti. Posebej tesarju Fujsu iz Motovilec za izklesan les, domačinki Mariji in Bernardi za spleten venec, domačemu g. župniku, kakor tudi pevcem, za lepo izpeljan obred, molilkam rožnega venca in skratka vsem ostalim, ki ste kakorkoli s svojim trudom pripomogli pred in ob blagoslovitvi. Vsem skupaj naj velja še enkrat iskrena hvala.

Ko nas bodo poti vodile mimo novopostavljenega razpela, si vzemimo tudi mi minutko časa. Sprejmimo svoj križ in odprimo vrata svojih bolečin, kajti odklene ga lahko samo On. Ali kot je zapisal A. M. Slomšek: »O sveti križ nebeški ključ!«

Nino Gumilar

Križ je blagoslovil domači župnik

ODKRIVANJE TISOČBARVNE MADŽARSKE

Člani DŠKT »Lukaj« Motovilci smo se v mesecu maju odpravili na dvodnevni izlet po Madžarski. Pot nas je vodila najprej v županijo Bács – Kiskun, kjer je osrednja ravnina zasajena z vinskimi trtami in obsega 40.000 ha površine. Ob ogledu in degustaciji vin v vasi Hajós, ki premore 1400 kleti, smo se odpravili naprej do mesta Kecel, kjer stoji edinstven vojaški muzej na prostem. Muzej, ki se ga ne da opisati z besedami, temveč si ga je potrebno ogledati. Ob doživetju gostoljubnosti in spoznanju življenja Madžarov smo se odpravili v mesto Kecskemét, kjer smo tudi prenočili.

Na drugo jutro smo se zapeljali v Pusztó, narodni park, kjer smo spoznali bogastvo rastlinskega in živalskega sveta, se zapeljali s kočijami, spoznali življenje pastirjev in akrobacije njih na konjih, ter posedeli ob bogato obloženih mizah in njihovi izvorni narodni glasbi. Ker ob lepem in dobrem čas hitro mine, smo se v poznih popoldanskih urah mimo Blatnega jezera vračali polni lepih spominov in videnege proti domu.

Branko Grah ml.

Člani »Lukaja« na Madžarskem

LEPOTE ZREŠKEGA POHORJA

Športno društvo Radovci že nekaj let zapored organizira izlet za vse vaščane, ki so na kakršenkoli način pomagali društvu na prireditvi Noč čarovnic.

Tokrat nas je pot vodila po prečudovitem Zreškem Pohorju, ki nas je napajalo v vsej svoji lepoti. Mogoče smo na začetku naše poti bili nekoliko nejevoljni, saj nam vreme ni bilo naklonjeno. Ob vožnji, prijetnem klepetu in vzdušju na avtobusu pa smo nekako pozabili na slabe strani narave. Proti našemu prvemu cilju, ogledu Žičke kartuzije, pa so nas že razveselili prvi sončni žarki, ki so nam še posebej polepšali dan. Ogledali smo si samostan iz 12. stoletja, kartuzijo, se ustavili v zeliščni lekarni in poskusili tudi nekaj zeliščnih napitkov. Degustirali smo tudi vina podjetja Zlati Grič, ki nam je dalo še več volje in energije za nadaljevanje naše poti. Krepko potrebni pa smo bili že tudi okrepčila, zato smo pomalicali in

Ogled Žičke kartuzije

se naužili svežega zraka. Pot nas je vodila naprej proti Rogli, kjer pa nas je presenetilo pravo hladno, pozno jesensko vreme. Vseeno pa nas je privabila neokrnjena narava. V nadaljevanju nas je pot zanesla na eno od domačih gostiln, kjer se nam je dobra kapljica in hrana že pošteno prilegla. Presenečeni nad lepotami, ki nam jih je ponujala okolica, smo se spustili v Zreško dolino, kjer smo si ogledali Terme Zreče in poklepetali ob kavici. V poznem popoldnevu nas je pot počasi vodila proti domu, vendar nikakor nismo mogli pozabiti tudi na naše najmlajše. Naš nasmejan in prilagodljiv šofer jih je razveselil z obiskom v McDonaldsu. Pot nas je malce že utrujene v večernih urah pripeljala nazaj v domači kraj.

Prepričana sem, da smo preživeli en čudovit dan, se napolnili z lepimi in nepozabnimi doživetji, katera nam bodo ostala še dolgo v spominu. Ob vsem tem pa ne smemo pozabiti, da nam prav naša domovina ponuja prečudovito lepoto, ki sta jo ustvarila človek in narava, vendar se tega prepogosto ne zavedamo.

Suzana Farič

POHOD PO KRUPLIVNIKU

22. maja, ko se je v Kruplivniku odvijal pohod po približno 10 km dolgi progi, je bilo vreme kot naročeno. Ker so vremenske razmere pohodnikom ugajale, se jih je pohoda udeležilo kar precej. Tako začetna kot tudi zaključna postaja pohoda je bil Vaško gasilski dom v Kruplivniku, kjer je vse pohodnike na koncu pričakala topla malica. Na vmesnih postajah je vse pohodnike okrepčala pijača in pa prigrizki naših gospodinj.

Tadeja Rajbar

KRVODAJALSKA AKCIJA PRI GRADU

V občini imamo okrog 150 krvodajalcev, ki s svojim humanim dejanjem prostovoljno in brezplačno darujejo kri, to pomembno življenjsko tekočino. Dvakrat letno je krvodajalska akcija, ko se organizira prevoz na transfuzijski oddelek v bolnišnico v Rakičanu. Seveda pa veliko posameznikov gre na odvzem krvi individualno, predvsem tisti, ki darujejo kri pogosteje. Letos, 25. maja, pa smo organizirali akcijo pri Gradu na Osnovni šoli, kjer so nam ravnatelj in zaposleni pripravili prostore, ki jih je potrebovala terenska ekipa za odvzem krvi. Pri obveščanju občanov je sodelovala občina z objavo v informatorju in pridni člani odbora KORK, ki so vabili ljudi naj se udeležijo tega humanega dejanja. Vse to se je obrestovalo, saj je na odvzem krvi prišlo kar 68 krvodajalcev, od teh je bilo 10 takih, ki so zbrali pogum in kri darovali prvič. Ker je bil odziv velik in ker so krvodajalci bili zadovoljni, bomo tudi drugo leto poskušali organizirati eno krvodajalsko akcijo v domačem kraju.

Darinka Bauer

Odvzem krvi v učilnici OŠ Grad (foto: D. Krpič)

26. TEK NA GRAD IN POHOD

Sobota, 28. maj 2011, je bil dan rezerviran za šport, predvsem tek in pohodništvo. Ampak vreme nam pač ni bilo naklonjeno, vztrajno je deževalo. Letošnji tek je štel za Pokal Pomurja v rekreativnih tekih POM-P 2011, osnovnošolsko tekmovanje v krosu oz. troboju za OŠ Grad in 9. pohod Grad z okolico, ki je vključen v pohode po Goričkem v organizaciji Goriškega društva za lepše vütro. Čeprav je bilo vreme slabo, nas naši upokojenci niso izneverili in so bili praktično edini pohodniki z nekaj redkih izjem. Vse se je dogajalo, kot že toliko let, na

nogometnem igrišču NK Grad. Po tekmovalni plati je bila udeležba slaba, predvsem v članski konkurenci, v otroških konkurencah pa je bilo tekačev po zaslugi OŠ Grad veliko. Ker nam je vreme dodobra zagodlo, smo prilagodili tekaško progo in tekmovalci prvič niso tekli mimo gradu, saj so bile razmere v gozdu neznosne. Spolzki teren in blato sta bila prevelik riziko za poškodbe.

Zmagovalec letošnjega teka med člani je postal Dejan Preindl iz Bratonec, drugi je bil Slavko Kumek, tretji pa Matej Gider. Pri članicah je zmagala Špela Fujs iz AK Panvita, druga je bila Katarina Sočič in tretja Anemary Puhan. V otroških tekih pa so postali zmagovalci Jožica Franc in Jožef Franc, oba OŠ Grad, Maja Klement – OŠ Grad in Dino Vinkovič – AK Panvita, Tadej Gjergjek – OŠ Grad in Katarina Fišer – AK Panvita, Adrijan Gjergjek – OŠ Grad in Maja Šadl – ŠD Vaneča, Aleks Magdič – OŠ Grad in Mateja Hari – AK Panvita.

Letošnja podeljevalca medalj sta bila dva mlada in perspektivna atleta AK Panvita Anja Benko – večkratna državna prvakinja in nosilka nekaj državnih rekordov in domačin Nino Celec – prav tako večkratni državni prvak in nosilec nekaj državnih rekordov. Pridružil pa se nam je tudi direktor Krajinskega parka Goričko dr. Bernard Goršak in čestital vsem tekačem.

Vsi tisti, ki vas zanima več, obiščite spletno stran <http://teknograd.netgrad.org/>.

Andreja Celec

Zmagovalci v otroških kategorijah

Zmagovalci med člani/-cami

ŠMARNICE PRI BENKOVEM KRIŽU

»Najčistejša cvetka raja, najmilejša roža maja, v šmarnicah dehti, v srcu vsa žari prav za nas te majske dni« (Lojze Mav, Najčistejša cvetka maja).

Že globoko zakoreninjena šmarnična pobožnost, ki se obhaja v mesecu maju v čast Devici Mariji, se je tudi letos dogajala ob Benkovem križu pri Gradu. Pred Marijinim obličjem so svoje skrbi vsak drugi dan polagali okoliški domačini, ki so ob branju, molitvi in pesmi prosili nebeško mater tolažbe in milosti.

Predvsem pridne domačinke so si tako na večer uspele utrgati še tako predragocen - vsem stalno primanjkujoč čas, da so prišle oziroma se pripeljale skupaj na breg. Navsezadnje so tudi tako uspele vsaj za nekaj trenutkov pozabiti na vsakodnevne križe in skrbi. Kar pa je bolj pomembnejše, so se kot eno znale združiti v molitvi in se skupaj tudi medsebojno družiti, kar je danes v tem prehitrem svetu vsekakor samo pohvale vredno. Na koncu je potrebno dodati še to, da so se v namen »svetemu rešnjemu telesu in krvi« molitve in druženja nadaljevala tudi v mesecu juniju.

Pa naj bo naslednje leto samo še bolj bogato in vztrajno tudi za druge, da jih bo vera in ljubezen do Marije znala pripeljati do njenega obličja, kot je domačinke okrog Benkovega križa.

Nino Gumilar

Paviljon v bližini križa, kjer sta odmevali molitev in pesem (foto: Jože Gergek)

IZLET NA KOROŠKO

Konec meseca maja smo se člani Društva za razvoj in promocijo turizma Občine Grad Skouriš in članice Društva žena in deklet Kruplivnik odpravili na izlet na Koroško. Spoznavali smo naravno bogastvo Koroške. Obiskali smo park in drevesnico Omorika na Muti, kjer smo spoznali "pridelavo" grmovnic in drevja od semena

do sadik oz. dreves. Obisk Gostilne pri lipi na Muti je bil pravi kulinarični zalogaj. Sprehodili smo se še po učni poti Dobrava ob reki Dravi, ki je dolga 4 km in kondicijsko srednje zahtevna. Na igrišču na Dobravi sta nas pričakali zeliščarki Jožica in Marija, ki sta nam predstavili svoje znanje in izkušnje iz sveta zdravnih rastlin. Poskušali smo zeliščne napitke in namaze na osnovi skute in zelišč. Na koncu smo izletniki bili enotnega mnenja, da smo preživeli zelo lep dan, ki pa ne sme biti zadnji.

Cvetka Ficko

Pri zeliščarki (foto: Marjan Ficko)

OBČINSKO GASILSKO TEKMOVANJE

Vsako leto se v občini izvaja občinsko gasilsko tekmovanje občine Grad. Letos smo prireditelj le-te bili člani PGD Dolnji Slaveči. Odločili smo se za Odprto občinsko gasilsko tekmovanje, ki smo ga izvajali 4. junija 2011. Kljub slabi vremenski prognozi nekaj dni pred prireditvijo smo bili optimistični. A napoved o močnem deževju se je uresničila. Točno z začetkom

tekmovanja so nas začeli preganjati strašni oblaki ter močan veter. In že po nekaj izvedenih vajah je bilo tekmovanje tudi prekinjeno. A z vztrajnostjo in čakanjem smo uspeli in tekmovanje izpeljali srečno do konca. Tekmovanja se je udeležilo 13 ekip, katera so se potegovala za najvišja mesta. Letošnje občinsko tekmovanje je bilo ponovno izbirno tekmovanje za nadaljnje sodelovanje na regijskem tekmovanju, ki pa bo potekalo v mesecu septembru v Črenšovcih, prireditelj le-te pa bo PGD Žižki. Svoje znanje in voljo so zagotovo prikazala vsa sodelujoča društva. A rezultati so pokazali, katere ekipe so se uvrstile na regijsko tekmovanje. Pri članih A je prvo mesto slavilo domače društvo PGD Dolnji Slaveči, drugi so bili PGD Motovilci 1, tretji pa PGD Motovilci 2. V kategoriji članov B sta sodelovali dve ekipi, kjer je zmago slavila ravno tako domača ekipa PGD Dolnji Slaveči, takoj za njimi pa so se uvrstili člani PGD Motovilci. Pri članicah so se mesta razdelila po sledečem vrstnem redu: 1. mesto PGD Motovilci, 2. mesto PGD Grad in 3. mesto PGD Kovačevci. Prve tri uvrščene enote v vseh kategorijah so se tako uvrstile na regijsko tekmovanje. Podeljeni pa so bili tudi prehodni pokali. Pri članicah so prehodni pokal osvojile članice PGD Motovilci, pri članih B ekipa PGD Dolnji Slaveči ter člani A ravno tako PGD Dolnji Slaveči, kateri si bodo lahko pokal shranili v vitrino, saj je v njihove roke tokrat prišel že tretje leto zapored in so ga tako prejeli v trajno last.

Kot pa je bilo omenjeno že prej, smo izvedli odprto tekmovanje in s tem v goste privabili še 9 gasilskih enot. V kategoriji članov so 1. mesto zasedli člani PGD Korovci, 2. mesto je pripadlo članom PGD Bodonci in 3. mesto članom PGD Predanovci. Med članicami pa se je 1. mesta veselila ekipa PGD Bodonci, druge so bile članice PGD Korovci in tretje članice PGD Sv. Jurij. Tudi ostalim sodelujočim ekipam hvala za sodelovanje in druženje z nami.

Po končanem tekmovanju je sledila prava gasilska veselica v gasilskem domu s skupino Plamen vse do ranih jutranjih ur.

Mateja Knap

NOVA TISKARNA, PAPIRNICA IN BAR

11. junija 2011 je bil dan, ko smo v vasi Dolnji Slaveči bili obogateni z novim poslovnim in gostinskim objektom. Odprta je namreč bila Tiskarna, papirnica in kava bar Zlata. Poleg teh storitev pa nudijo še mnogo več. Ob lepo obsijanem dnevu smo se torej

Dvig gasilske zastave (foto: Roman Tkalec)

Prevzem prehodnega pokala, ki ostaja v trajno last (foto: Stanko Recek)

Kava bar Zlata in papirnica v prostorih gasilskega doma (foto: M. Knap)

veselili ob otvoritvi, kjer se je slavnostno prerezal trak in nam omogočil vstop v te prostore. Pri prerezu traku je sodeloval tudi župan, g. Daniel Kalamar. Ob slavnostni otvoritvi je bilo poskrbljeno za pogostitev z bogračem ter zabavo. Zabava je trajala pozno v noč z živo glasbo. Vsi, ki ste se udeležili prireditve, veste, da smo se imeli lepo, tisti, ki ste manjkali, pa se lahko vsakodnevno oglašite pri njih in jih obiščete. Njihova ponudba je namreč obširna in pestra.

Podjetje poleg omenjenega nudi vsa tesarska, krovska in kleparska dela, kjer poskrbijo tudi za vso nabavo materialov. V prostorih na Dolnjih Slavečih, poleg gasilskega doma, kjer se nahajajo ti prostori, pa je ponudba še veliko bolj obširna. Ukvarjajo se s prodajo najrazličnejših reklamnih artiklov, katere vam potiskajo v sitotisk, tempotisk tehniki, artikle vam tudi gravirajo, vezejo. Poleg vsega tega vam ponujajo digitalni tisk za različne prospekte, letake, PVC nalepke ipd. Poleg vsega naštetega pa poskrbijo tudi za to, da se lahko ob kakršni koli priložnosti obrnete ravno na njih. Nudijo vam namreč izdelavo raznih unikatnih daril z motivom po vaši želji. Seveda pa ne pozabimo še na papirnico, katera bo v teh

Otvoritev in zdravica ob novi pridobitvi (foto: M. Knap)

dneh marsikateremu prišla prav. Poskrbljeno je namreč za vse šolske potrebščine in pripomočke ter učbenike, delovne zvezke, ki jih vaš šolarček rabi med šolskim letom.

Da pa bi jih lahko obiskali vsakodnevno brez obveznosti, pa vam služi dnevni bar, kjer se lahko ustavite, pokramljate in se veselite s svojimi najdražjimi. Dnevni bar Zlata je odprt vse dni v tednu, razen ob torkih. In ne pozabimo omeniti še to, da se organizirajo tudi razni partiji, ko je družba še večja, druženje pa pestrejše. Vljudno torej vabljeni v njihove prostore, bodisi, da poskrbite za svoje osebne stvari in si nabavite stvari, ki jih potrebujete ob raznih priložnostih ali da se ustavite, osvežite in pokramljate s svojimi prijatelji v dnevnem baru Zlata.

Mateja Knap

BINKOŠTNI POHOD

12. junija 2011 so se pohodniki zbrali pred gasilskim domom na Dolnjih Slavečih, da bi prehodili naš pohod ter s tem naredili nekaj za svoje zdravje in dušo ter seveda popestrili svoj prosti čas. Obenem pa so nekateri izpolnili svoj zadani cilj, obhodili so še enega izmed petih pohodov v tem sklopu pohodov. Binkoštni trideželni pohod traja namreč tri dni v treh državah, kar je seveda največja veličina teh pohodov, združuje ljudi in pohodnike več držav.

Ker so letos cerkveni prazniki koledarsko pozneje, so se tudi ti pohodi izvajali komaj v mesecu juniju. Seveda takrat, ko nam je koledar oznanil binkoštno dni. Tako se je prvi pohod odvijal 11. junija 2011 v dopoldanskih urah na Madžarskem v Szentgottardu, že popoldan pa se je izvedel še pohod v sosednji Avstriji v Rax Bergnu. In minil je prvi pohodniški dan, sonce je zašlo ter nas v jutranjih urah ponovno prebudilo v lepo jutro, obdano s pohodniško energijo. 12. junija 2011 sta nato sledila pohod na Madžarskem v Felsőszölnöku, od 11. ure naprej pa se je pohod izvajal pri nas, na Dolnjih Slavečih, kateri je edini pohod v Sloveniji v sklopu Binkoštnih pohodov treh dežel.

Člani ŠRD Dolnji Slaveči smo poskrbeli za dobro vzdušje in vse ostalo, kar je bilo potrebno na taki prireditvi. Proga je bila dolga 7 km in 12 km. Tako se je lahko vsak odločil za dolžino po svojih zmožnostih. Na trasi pohoda smo poskrbeli še za eno postojanko, kjer so se pohodniki lahko okrepčali s pijačo ter s kruhom iz krušne peči z domačimi namazi. Seveda je bilo za njih poskrbljeno tudi na cilju. Dobrot namreč ni manjkalo. Pohod smo speljali po hribih in dolinah domače vasi, kjer so se pohodniki lahko nadihali zraka prave goričke zemlje in svežine.

Pohodniki so se naužili goričke svežine (foto: Andrej Grah)

Našega pohoda se je udeležilo 228 pohodnikov, kjer je najstarejša pohodnica imela lepih 72 let. Obiskali pa so nas pohodniki iz številnih držav, tako so naše hribe in doline prehodili pohodniki iz Slovenije, Avstrije, Madžarske, Italije, Nemčije, Švice ter dva pohodnika kar iz Amerike.

Seveda pa ciklusa Binkoštnih pohodov ni bilo konec. Naslednje jutro, v ponedeljek, se je izvajal še zadnji pohod v Avstriji v Fürstenfeldu. S tem se je zaključilo kratko potovanje pohodnikov in s tem tudi prireditev Binkoštnih pohodov treh dežel.

Upamo, da se naslednje leto ob Binkoštnih dneh spet srečamo, vsi tisti, ki ste nas obiskali letos, in še mnogi drugi, ki vam je pohodništvo pomembno za dušo in telo.

Mateja Knap

NAVIJAČI Z VLAKOM V KUZMO

Prva sezona NK Grad v družbi tretjeligašev

Po osvojitvi naslova prvaka v pomurski nogometni ligi sezona 2009/10 smo se znašli v situaciji kako naprej, ali ostati v istem rangi tekmovanja ali pa napredovati v 3. slovensko nogometno ligo.

Po pretehtanju argumentov za ali proti je tako s strani vodstva kluba kot s strani igralcev prevladalo mnenje, da si ta ekipa z doseženimi rezultati in vodstvo z angažiranostjo zaslužita napredovanje. Potrebno je bilo urediti kup dokumentacije, razširiti ter urediti igrišče in prostore, da smo dobili zeleno luč za nastopanje v 3. SNL-vzhod, ki je pod okriljem Nogometne zveze Slovenije. Formirali smo ekipo, ki jo je vodil trener Boris Štivan in upravni odbor pod vodstvom predsednika Emila Šeruga, ki je, kot se je izkazalo, uspešno

NK Grad pred derbijem v Kuzmi

prebrodila vse težave in obstala v družbi tretjeligašev. Da smo bili uspešni, kažejo tudi statistični podatki 3. SNL-vzhod. Po odličnem 5. mestu v jesenskem delu smo se na koncu sezone 2010/11 uvrstili na solidno 7. mesto. Med sezono je prišlo do sprememb na trener-skem stolčku, saj nas je po koncu jesenskega dela sezone zapustil trener Štivan, ki je prestopil v NK Muro 05. Nasledil ga je Šavel Štefan, ki je spomladanski del sezone pričel s kar nekaj porazi, nakar je sledila njegova zamenjava. Zamenjal ga je Sečkar Jože, ki je NK Grad vodil že pred nekaj sezonami. Ekipo je dotreniral in uspešno zadržal v 3. SNL-vzhod. Po številu gledalcev na domačih tekmah smo krepko na prvem mestu v sezoni, na lestvici fair-play smo v zlati sredini, v vrhu lestvice strelcev pa so prav tako naši napadalci Krpič, Fujs in Benkič.

Poseben čar prvenstvu pa sta dodala gorička derbija, v jesenskem delu smo pri Gradu pred več kot 1000 gledalci premagali NK Tromejnik s 3:2, boljši z 2:0 pa smo bili tudi v spomladanskem delu prav tako pred veliko gledalci v Kuzmi. Posebna atrakcija te tekme je bilo potovanje zvestih navijačev na tekmo s turističnim vlakom in slavlje po zmagi. Upamo, da se bo ta uspešen trend nadaljeval tudi v sezoni 2011/12.

Zvesti navijači so z vlakom potovali na tekmo v Kuzmo (foto: E. Mešič)

Poleg prvega moštva so bili uspešni tudi mladinci NK Grad, ki so v Pomurski mladinski ligi kot novinci zasedli 5. mesto in osvojili 1. mesto na lestvici fair-play. Zasluge za ta uspeh poleg igralcev zasluži tudi trener Krančič Franc, ki je vodil še ekipo U-16, ki je nastopala v svojem rangu. Tudi naš podmladek ekipa U-12 je pod vodstvom trenerja Stošič Nemanje uspešno končala prvenstvo, na njihovih tekmah je bilo zelo zanimivo.

Za nami je uspešna sezona, mi v klubu se bomo trudili, da bo tako še naprej, seveda pa svoj delež k uspehom dodate tudi navijači, zato vabljeni na tekme tudi v bodoče.

Silvester Železen

VETERANI IN KMN GRAD

Da se tradicija nogometa ohranja in krepi, skrbijo tudi Veterani Grad in KMN Grad. Veterani nastopajo že kar nekaj let, na začetku v asfaltni ligi Murska Sobota, zadnjih nekaj sezon pa so ena uspešnejših ekip v Mednarodni veteranski ligi. V tej ligi nastopajo ekipe iz Slovenije in Madžarske ter ekipa iz Avstrije. Veterani Grad so preteklo sezono končali na 3. mestu tik za ekipo iz Madžarske in bili tako najuspešnejše moštvo iz Slovenije.

Svojo krstno sezono so kot prvaki zaključili tudi igralci novoustanovljene ekipe KMN Grad, katero sestavljajo prekaljeni igralci, ki so igrali za NK Grad in drugje. Nastopali so v 2. Gorički ligi, zdaj pa se bodo preselili v 1. Goričko ligo in tudi tukaj poskušali dosegati čim boljše rezultate. Naj dodamo še, da so člani KMN Grad, ki jih vodi Denis Rajbar, po sezoni začeli dela na igrišču pri OŠ Grad. Nastalo bo sodobno igrišče, na katerem bo KMN Grad igral svoje domače tekme.

Silvester Železen

Veterani Grad

KRVODAJALCI NA BALATONU

25. junija smo se krvodajalci odpravili na naš tradicionalni izlet. Letošnji cilj je bila Madžarska in sicer Blatno jezero z okolico. Vsi dobre volje in polni pričakovanja smo ob šesti uri začeli naše potovanje. Kar hitro smo prišli preko meje in začeli opazovati madžarsko podeželje ter ga primerjali z našo pokrajino. Naš prvi postanek je bil v mestu Keszthely. Najprej smo obiskali muzej marcipana, kjer smo občudovali torte, narejene iz marcipana, v njihovi slaščičarni pa smo poskusili tortico in kavo, ki smo jo po treh urah vožnje že kar potrebovali. Malo hoje po klancu navzgor je bilo potrebno, da smo prišli pred dvorec Festetics. Za ogled notranjosti gradu smo si morali obuti njihove precej velike copate, kar je povzročilo precej smeha. Sprehodili smo se po sobanah, ki jih imajo urejene kot muzej. Velik del dvorca pa je za javnost zaprt. Okrog gradu se razprostira velik park, ki smo ga vsak po svoje raziskovali pol ure, ko smo se morali vrniti na avtobus. Pot nas je vodila naprej po južni strani Blatnega jezera do polotoka Tihany. Najprej smo poiskali vinotoč, kjer smo imeli dogovorjeno degustacijo madžarskih vin. V kleti smo poskusili pet sort vina, prigriznili sir in jabolka, nato pa zunaj opazovali madžarsko morje – Balaton. Pred odhodom na trajekt je bilo še malo časa za nakup kakega spominka in ogled mesteca Tihany. Ker je bilo že pozno, nam je zmanjkalo časa, da bi se sprehodili ob obali. Sama vožnja s trajektom je trajala slabih 15 minut po mirni gladini jezera. Ko smo pristali na drugi strani, se nam je že mudilo na pozno kosilo oziroma zgodnjo večerjo v Čardo Radpuszta. Na posestvu se ukvarjajo z vzrejo konj in prikazali so nam posebno predstavo s konji. Za večerjo so nam postregli pečeno raco s prilogo, kar je njihova specialiteta. Še malo klepeta pri mizah in ogled okolice, nato pa smo se zbrali za odhod proti domu, kamor smo srečno prispeli v poznih večernih urah.

Darinka Bauer

Krvodajalci pred dvorcem Festetics (foto: G. Pilaj)

VIDONŠČARJI SMO KOLESARILI

Naša osnovna panoga v športnem društvu je nogomet. Ker pa nas veliko članov kolesari, smo se odločili, da bomo organizirali kolesarski maraton.

Rekreativni kolesarski maraton smo izvedli v soboto, 25. junija. Zbrali smo se v športnem centru Vidonci in pričeli s štartom ob 10. uri. Maratona se je udeležilo 24 kolesarjev, 2 člana pa sta bila za spremstvo v gasilskem vozilu. Nekajkrat sta posredovala zaradi onemoglosti in tehničnih težav.

Kolesarji na štartu v ŠC Vidonci

V okviru maratona smo imeli dve trasi: medium – 37 km (Vidonci – Križarka – Martinje – Ženavlje s postankom v okrepčevalnici Balonček – Šulinci – Adrijanci – Šalovci – Peskovci s postankom v gasilskem domu, kjer je bilo srečanje starodobnih vozil – G. Petrovci – Stanjevci – Mačkovci – Vidonci) in hard – 55 km (pot do Peskovcev je bila enaka medium trasi, nato pa so kolesarji pot nadaljevali po poti Domanjševci – Križevci – Kuštanovci – Moščanci – Pečarovci – Mačkovci – Prosečka vas – Kovačevci – Vidonci). Medium trase se je udeležilo 21 kolesarjev, 3 kolesarji pa so prekosarili hard traso, to pomeni 55 km. Na cilj v ŠC Vidonci smo prikosarili ob 14. uri, kolesarji ki so premagali hard traso, pa nekoliko pozneje. Takoj po prihodu je sledilo okrepčilo s hrano in pijačo ter nadaljnje druženje še s preostalimi člani društva.

Vse več naših članov je navdušenih nad kolesarjenjem, zato konec avgusta nameravamo organizirati še en kolesarski maraton.

Ervin Kuzmič

UPOKOJENCI NA POKLJUKI

V četrtek, 30. junija, smo se upokojenci Občine Grad že pred 5. uro zjutraj zbirali za odhod z avtobusom na Pokljuko, kjer je bilo vseslovensko srečanje upokojencev Slovenije. Zbralo se nas je 47. Udeleženci iz Radovcev, Vidoncev, Motovilcev, od Grada in z Dolnjih Slavečev smo se v prijetnem vzdušju odpeljali proti drugemu koncu naše Slovenije. Po krajšem postanku na počivališču Tepanje smo po avtocesti nadaljevali pot mimo Ljubljane proti Gorenjski. Sledil je ponovni polurni oddih pred vzponom na Pokljuko. Tu smo že srečali upokojence drugih krajev naše dežele. Nato smo nadaljevali vožnjo proti zbirnemu mestu. Čim bližje smo bili, daljša in počasnejša je bila kolona avtomobilov in avtobusov. Nekaj pred 10. uro smo prispeli na prireditveni prostor. Tu je bila že prava gneča. Kakor so organizatorji pozneje ugotavljali, se nas je zbralo blizu 15 tisoč upokojencev iz vse Slovenije.

Upokojenci na poti na Pokljuko (foto: F. Kerec)

Pod šotori smo poiskali prostor za sedenje. Sledila je samopostrežna pogostitev. Na izbiro smo imeli pleskavico, golaž ali klobaso. Seveda pa ni manjkalo pijače. Ne smemo pa pozabiti, da je zbrano množico upokojencev nagovoril tudi predsednik Republike Slovenije, dr. Danilo Türk. Po zabavnem programu smo se ponovno zbrali pri našem avtobusu in se odpravili nazaj. Sledil je ogled Bleda ter postanek in ogled cerkve na Brezju. Kljub slabi vremenski napovedi je le-to bilo zelo v redu, le nekaj kapljic dežja, drugače pa malo sonca in v glavnem oblačno.

Proti večeru smo se ponovno ustavili v Celju, kjer smo imeli zgodnejšo večerjo. Od tod smo potem krenili proti domu z lepimi spomini in občutki na prijetno preživet dan. Zahvala gre tudi šoferju, da nas je varno pripeljal v domači kraj.

Franc Kerec

OBISK NA POLJSKEM

V začetku junija je v kraju Ujazd in njegovi okolici potekalo srečanje srednjeevropskih in vzhodnoevropskih lokalnih skupnosti. Na srečanju smo bili poleg Poljakov prisotni še Slovenci, Romuni, Belorusi, Moldavci in Ukrajinci. Slovenijo smo predstavljali Občina Grad in Občina Beltinci. V kulturnem programu so sodelovali tudi plesalci beltinske folklore, ki so na srečanju predstavili tradicionalno poroko.

Poleg uradnega dela srečanja, kjer je šlo predvsem za izmenjavo izkušenj na področju delovanja lokalne samouprave v različnih državah in problemov pri koriščenju evropskih sredstev, smo obiskali tudi nekaj podjetij, ki so nastala v novejšem času na Poljskem in so plod vlaganj tujega kapitala.

Daniel Kalamar

Udeleženci srečanja po ogledu tovarne kartonske embalaže

RAČUNALNIŠKI TEČAJ PRI GRADU

Izobraževalni program Računalniška pismenost za odrasle je projekt, ki ga izvaja Razvojna agencija Sinergija d.o.o. Projekt financirata Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada (85%) ter Ministrstvo za šolstvo in šport RS (15%). Delavnica je za udeležence brezplačna.

Program Računalniška pismenost za odrasle je namenjen odraslim, ki računalnika še niso uporabljali in si želijo pridobiti temeljno znanje za delo z njim za potrebe poklicnega dela in vsakdanjega življenja. Program obsega 60 ur organiziranega izobraževanja, vanj se lahko vključijo vsi odrasli, ki si želijo pridobiti temeljno znanje za delo z računalnikom.

Izobraževanje po programu Računalniška pismenost za odrasle je tako letos pri Gradu potekalo že drugič. Izobraževanje je potekalo od 30. maja (uvodno srečanje)

Udeleženci tečaja

do 29. junija, ko so kandidati opravljali izpit - praktični preizkus znanja in spretnosti. Izvedenih je bilo 11 delavnic. Deset delavnic je bilo namenjenih organiziranemu izobraževanju (59 ur), zadnja, enajsta delavnica, je bila namenjena preverjanju znanja (1 ura). Vsak udeleženec je imel svoje delovno mesto in prenosni računalnik z dostopom do interneta. Učitelj v programu je bil Boris Fujs. V program je bilo vključenih 12 udeležencev, pet od Grada, dva iz Vidoncev, po eden iz Kruplivnika, Kovačevcev, Gornjih Slavečev, Matjaševcev in Trdkove. Vsi udeleženci so opravili preizkus znanja in tako pridobili javno veljavno potrdilo.

Danijela Krpič, Kristjan Šadl

V TVOJO SMER

Oratorij 2011 je potekal pod geslom "V tvojo smer". Letos nas je popeljal skozi zgodbo besnega preroka Jona. Po štirih dneh smo tako spoznali, da ni važno, kako daleč od Boga smo, ker nas On vseeno vidi, pa čeprav smo, kot pravi zgodba, velikokrat v ribjem trebuhu.

Druščina otrok in animatorjev iz Kuzme in od Grada (foto: S. Sukič)

Že četrto leto smo oratorij pripravili skupaj z župnijo Kuzma. Družilo se nas je 40 otrok in 20 animatorjev. V delavnicah so otroci s pomočjo nas animatorjev preizkušali svoje ročne spretnosti. Skupaj smo se zabavali s programom »Oratorij ima talent«, ki nam je kar obetajoče postregel z nekaj odličnimi glasbenimi talenti. Obiskali smo tudi starejše v onemoglem domu v Kuzmi in tako razveselili tamkajšnje varovance. Vodne igre, ki so prišle, tako kot vedno, na vrsto zadnji dan, pa so nas že povabile na oratorij 2012.

Simona Sukič

NOČNO GASILSKO TEKMOVANJE V MOTOVILCIH

V soboto, 2. julija 2011, so spet vse poti vodile v Motovilce, saj se je ob 20. uri začelo že 13. tradicionalno nočno gasilsko tekmovanje za prehodni pokal vasi Motovilci. Kljub temu, da nismo vraževerni, smo pred začetkom začeli verjeti v nesrečno številko 13. Razlog je bilo seveda vreme, saj je še pol ure pred otvoritvijo divjalo pravo jesensko neurje, vključno s severnim vetrom, dežjem in temperaturami pod 10 stopinj, kar za julij ni ravno običajno. Kljub temu se nismo dali in tekmovanje uspešno izpeljali. Ohranili smo sloves največjega gasilskega tekmovanja v Pomurju, saj nam je spet uspelo privabiti čez 40 tekmovalnih desetih, natančneje 43.

V ženski konkurenci je sodelovalo 9 enot. Največ znanja in športne sreče so imele gasilke iz Bodoncev, drugo mesto je pripadlo dekletom od Grada, tretje mesto pa so dosegle gasilke iz Radovcev. Bolj napeto je bilo vsekakor v moški konkurenci, kjer se je pomerilo 34 enot. Že tradicionalno, četrto leto zapored, je prehodni pokal ponovno romal v Šratovce. Drugo mesto so osvojili gasilci iz sosednjega Prostovoljnega gasilskega društva Dolnji Slaveči 1, tretje mesto pa je pripadlo enoti Dolnji Slaveči 2.

Seveda pa nismo tekmovali samo na poligonu, ampak tudi v okolici. Kot že tradicionalno, se je pod šotorom odvijala

prava gasilska veselica. Za dobro vzdušje so skrbeli člani skupine Blue Planet, ki so nekaj tisoč glavo množico dodobra ogreli. Piko na i je nori žurki dodal Alen Nižetić, ki je z nepozabnimi hiti kot so »Neču disati, neču«, »Trebaju mi noči lude« ter seveda »Boli me« poskrbel, da obiskovalce kljub jesenskim temperaturam ni zeblo. Verjetno ni potrebno posebej poudarjati, da je veselica trajala do zore kot je pri nas že v navadi.

Tako smo že omenjeno nesrečno število 13 obrnili nam v prid in dokazali, da nam do živega ne morejo niti vraže. Seveda pa smo usmerjeni že v naslednje leto, ko bo v Motovilih potekalo že 14. gasilsko tekmovanje za prehodni pokal vasi Motovilci.

Klemen Flisar, poveljnik PGD Motovilci

VIDONSKÉ VAŠKE IGRE

Letos smo v Vidoncih izvedli že pete vaške igre po zaselkih. Na vaških igrah smo se vaščani po zaselkih prijateljsko pomerili v raznih igrah in vlečenju vrvi. Letos so v igrah sodelovale štiri ekipe in vsaka ekipa je pripravila izvirno igro.

Zbrali smo se v sobotnem popoldnevu, 9. julija, v Športnem centru Vidonci. Sonce je močno pripekalo, vendar se mi nismo vdali in smo začeli z igrami. Vsaka ekipa je predstavila svojo igro in tekmovanje se je začelo. Vse igre so bile zelo izvirne in domiselne. Tako smo se pomerili v streljanju z velikansko fračo in vodnimi baloni, nošenju golf žogic na žlici, sestavljanju slike iz posebnih puzzlov in vožnji vode s samokolnico. Med samimi igrami je bilo veliko smeha in zabave. Kljub prijateljskemu druženju pa ni manjkalo tekmovalnosti in zmagovalci vaških iger so bili vaščani iz Mesarove grabe, ki so prejeli prehodni pokal. Pomerili pa smo se tudi v vlečenju vrvi. Letos nas je presenetila ekipa s Krčarovega vreja, ki je premagala vse ostale ekipe. Ob koncu so

Tekmovanje pod žarometi

Zbrani vaščani Vidoncev na vaških igrah (foto: G. Pilaj)

prejeli prehodni pokal. Med igrami smo se krepčali z dobro hrano in pijačo. Zabavali pa smo se do poznih nočnih ur ob zvokih glasbe.

Igre so bile uspešno izvedene, vaščani pa smo med seboj navezovali prijateljske stike, saj v današnjem času ostane malo prostega časa za druženje. Več o vaških igrah pa si oglejte na naših spletnih straneh (www.svidonci.si).

Melita Ficko Sapač

NOČNO GASILSKO TEKMOVANJE V RADOVCIH

PGD Radovci je 9. julija 2011 na športnem centru organiziralo ter zelo uspešno izpeljalo že tradicionalno četrto nočno gasilsko tekmovanje za prehodni pokal vasi Radovci.

Tekmovanja se je udeležilo kar 14 članskih ekip bližnjih gasilskih sektorjev. Tekmovanja sta se udeležili tudi ekipe iz Žižkov in Kupetincev. Zavidljivo pa je, da se je letošnjega tekmovanja udeležilo kar sedem ekip članic. Skupni rezultati prav vseh ekip članic kažejo, da se prav gotovo lahko v znanju gasilstva kosajo tudi s člani. Hkrati pa nam le-to lahko tudi pove, da je gasilstvo priljubljena panoga tudi med predstavnicami nežnejšega spola. Vse ekipe so se izkazale z zelo dobrim znanjem, vseeno pa menim, da imajo pri takem tekmovanju pomembno težo tudi izkušnje, spretnost in zbranost do konca tekmovanja. Najboljši pa seveda morajo imeti tudi kanček sreče, kot to velja za vsako tekmovanje. Prvo mesto je zasedla ekipa PGD Motovilci, ki je ekipi PGD Ropoča ušla le za kanček sreče. Vse ekipe so prejele priznanja, najboljše ekipe v vsaki kategoriji pa so prejele prehodni pokal.

Radovčani pa so znani po tem, da se pri organizaciji in izvedbi vsake prireditve maksimalno potrudijo. Tako so se izkazali tudi tokrat, saj prireditev ni bila izpeljana brez dobre kapljice, hrane in dobre volje. Za prvi dve stvari so

poskrbeli naši pridni vaščani in vaščanke, za dobro voljo in zabavo vse do zgodnjih jutranjih ur pa so poskrbeli člani skupine Plamen. Prireditev je tako pritegnila mlade in stare daleč naokoli, ki so se v sproščenem vzdušju zabavali in tako lahko vsaj za trenutek pozabili na realen svet, ki je za marsikoga drugačen.

Pregovor pravi »Kjer je volja, je tudi moč!« in prav gotovo to velja za lepo izpeljano prireditev, ki dobiva dober glas daleč naokoli. Nasmeh na obraz marsikoga pa je privabila med drugim tudi topla poletna noč, ki je še enkrat več dokaz za to, da je prireditev lahko še uspešnejša, če ti je naklonjena tudi sama narava. Menim, da se bo v Radovce rad vračal marsikdo, ki se je prireditve udeležil.

Suzana Farič

OBČINSKI NOGOMETNI TURNIR

Kljub še nedokončanemu Športno – rekreacijskemu centru je bil letos prvič izveden občinski nogometni turnir na igrišču v Kovačevcih. Udeležilo se ga je sedem ekip iz občine: Dolnji Slaveči, Vidonci, Kruplivnik, Radovci, KMN Grad, Veterani Grad, Grad mladinci in ekipa domačega športnega društva. Vroče sonce in rahel vetrič sta botrovala kar napornim tekmam, ki so se odvijale na igrišču, kjer so se najbolj odrezali člani društva Veteranov Grad, ki so premagali člane Kruplivnika in tako domov odnesli prehodni pokal. Za najboljšega strelca turnirja je bil razglašen Franc Krpič. Pohvaliti je treba tudi domačo ekipo, ki je častno zastopala domače barve.

Prireditev se je odvijala v športnem duhu z dobro jedačo in hladno pijačo, za kar so poskrbele pridne roke članov domačega društva. Posebna zahvala vsem najmlajšim članom društva, ki so brez predaha lovili pobegle žoge po Kovačevskih bregovih in s tem poskrbeli za nemoten potek igre.

Doris Troha

Najboljši v vsaki kategoriji so prejeli prehodni pokal vasi Radovci (foto: S. Vogrinčič)

Nogometaši v akciji (foto: D. Troha)

KMEČKA TRŽNICA

Društvo Skouriš je v začetku svojega delovanja organiziralo Kmečko tržnico enkrat letno in to pred Turistično info pisarno v Radovcih. Lansko leto, ko smo poskrbeli za nakup štirih stojnic, smo se vsi člani društva strinjali, da bi lahko imeli tržnico večkrat na leto. Po skupnem dogovoru smo tržnico do pozne jeseni imeli vsako drugo soboto na mestu nekdanje črpalke pri Gradu. Prav tako smo z delovanjem tržnice začeli tudi letos. Najdete nas na že omenjenem mestu. Vse štiri stojnice se bogato obložene s pristinimi domačimi dobrotami bahajo pred obiskovalci.

Naj opišem, kaj vse lahko najdete na naših stojnicah. Drago Grah iz Vidoncev vam ponuja dobre domače namaze, klobase in šunke, postreže pa vam tudi z doma narejenim škouriševim likerjem in žganjem. Stojnica, ob kateri stoji Alojz Sukič od Grada, pa je vedno obložena z veliko vrstami dobrega domačega medu. Danes imate večinoma že vsi doma svoje vrtove, pa vendar se najdejo posamezniki, ki nimajo časa ali pa veselja za delo na vrtu. Za vse vas s svojo stojnico poskrbi Ludvik Frumen z Dolnjih Slavečev. Na njegovi stojnici se ponosno kaže dobra in zdrava domača zelenjava, ponuja vam domačo papriko, paradižnik, bučke in kumarice. Pohvaliti moram tudi naše pridne gospodinje, ki poskrbijo, da na tržnici zadiši po svežem domačem kruhu. Vsi, ki so se vam ob branju pocedile slinice, vabljeni, da nas obiščete. Pridite pogledat, poskusit in z obiskom nagradit naše pridne prodajalce, ki vsako drugo soboto vztrajno stojijo ob stojnicah.

Andreja Vogrinčič

Ponudniki ob stojnici
(foto: S. Vogrinčič)

DOGAJANJE V KRAJINSKEM PARKU GORIČKO

Projekt Sosed k sosеду

V soboto, 16. aprila, smo v sklopu velikonočnega dogajanja na gradu Grad med drugim pripravili tudi 4. rokodelsko ustvarjalno delavnico v okviru projekta Sosed k sosеду z naslovom: »Naredi si sam svojo leseno igračo«, ki je bila namenjena otrokom iz Goričkega in Porabja ter njihovim staršem.

Delavnica se je pričela z interaktivnim predavanjem o lesu ob uporabi elektronskih prosojnic, slik dreves in različnih vrst lesa v kosih. Namen delavnice je bil, da bi na najbolj preprost in hkrati zanimiv način otroke podučili o vrstah lesa in njihovi uporabi. Otroci so z zanimanjem prisluhnili in veselo ter hkrati resno razglabljali o tem, kako ugotoviš, kateri les je mehki in kateri trdi, za katere izdelke je kateri primeren, kateri les se uporablja največ, katero drevo najpogosteje raste v naših gozdovih, ipd.

Po zabavno poučnem uvodnem delu smo pričeli z izdelovanjem lesenih igračk. Otroci so imeli na izbiro 4 različne vrste lesa in materiale za izdelavo vlakcev, ogrlic, jojotov in igralnih ploščic za igro spomin. Je pa material, ki je bil na izbiro, dopuščal tudi lastno kreativno izražanje. Otroci in prav tako starši so veselo brusili, zabijali, vrtali in lepili. Najbolj obiskana je bila na začetku miza, na kateri so se izdelovale lesene ogrlice s pomočjo servietne tehnike. So si pa vsi udeleženci delavnice prav tako naredili svoje igrače na ostalih treh mizah in izdelke ponosno odnesli domov.

Izvajalec delavnice je bil Zavod Vista iz Murske Sobotice pod taktirko direktorice Aleksandre Pinterič, ki je delavnico nadgradila še s 5. potujočo razstavo na temo lesa. Razstavo smo uradno odprli 16. junija pod drevesi na terasi grajskega dvorišča; le ta pa predstavlja 3 samostoječe didaktične stene za miselne igre otrok, ki so hkrati poučne in zabavne. Koncept razstave je zamišljen kot vodena animacija manjše skupine otrok, ki aktivno sodeluje. Tri

Otroci so si izdelali lesene igrače
(foto: S. Zrinski)

table ponazarjajo 10 različnih dejavnosti, ki služijo vsaka svojemu namenu (npr. otroci glede na podane karakteristike spoznavajo različne drevesne vrste, spoznavajo prerez debla, značilnosti različnih vrst lesa, razumevanje povezanosti gozdnega ekosistema, ipd.). S to razstavo bomo poslej poleg zgodbe o Zmaju Kaču, osveščali in hkrati zabavali najmlajše obiskovalce na gradu Grad.

Sandra Zrinski, koordinatorka projekta

5. dan filma in kulture

V petek, 27. maja, smo v okviru projekta na gradu organizirali 5. dan filma in kulture. V sodelovanju s klubom PAC smo gostili violončelista Miloša Mlejnika in pianista Rainerja Geppa, ki sta nas raznežila s sonato L. van Beethovna, liričnimi melodijami L. M. Škerjanca in sonato S. Rahmaninov-a. Sledil je kulinarčni predah na grajskem dvorišču, ko pa je nastopila tema, smo pričeli s projekcijami filmov o reki Muri na prostem – »Mura brez meja«. Predvajali smo: novi film Gorana Šafareka: Mura – hrvatska Amazona, film Siniše Goluba: Regijski park Mura-Drava in film Aleše Valič: Krajinski park Mura. Zaradi vremenskih nevšečnosti si zadnjega filma po programu: Črna reka od Nevenke Čurin, žal več nismo mogli ogledati. Napovedujemo pa že naslednji in v okviru projekta zadnji dan filma in kulture, ki bo v petek, 16. septembra in bo povezan s tematiko Zelene vezi. Konec maja 2012 sledi sklepno dejanje projekta s strani JZKPG: 3- dnevni festival naravoslovnega filma. Več o tem pa v naslednjem glasilu.

Sandra Zrinski, koordinatorka projekta

Rainer Gepp na klavirju in Miloš Mlejnik z violončelom (foto: S. Dešnik)

Srečanje ministrov za kmetijstvo na gradu

5. maja 2011 sta se na gradu Grad srečala minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v Republiki Sloveniji, mag. Dejan Židan in minister za kmetijstvo in razvoj podeželja Republike Madžarske, dr. Sandor Fazekas.

Namen srečanja je bil predvsem bilateralna izmenjava pogledov na kmetijsko politiko v Evropi po letu 2013 in izmenjava podatkov o aktualni situaciji v kmetijstvu. Ob tej priliki sta uradno odprla tudi razstavo Zemlji na kožo napisano na gornji terasi gradu, si skupaj ogledala grajsko poslopje, prisluhnila direktorjema Narodnega parka Örség in Krajinskega parka Goričko ter srečanje zaključila s tiskovno konferenco. Po malici z dobrotami goriških kmetij sta v spremstvu svojih žena in najozjih sodelavcev odkolesarila proti reki Muri. Na poti sta si ogledala kmetiji Hodošček v Zenkovcih in Meolic v Bakovcih ter se pogovorila z njihovimi gospodarji. Večer se je zaključil v Murskem logu na Otoku ljubezni v Ižakovcih v družbi cimbalista Andija Sobočana in ob dobrotah na Murskih kamnih in v bograč loncu gostilne Rajh.

Stanka Dešnik

Ministra in župan ob otvoritvi na grajski terasi (foto: S. Dešnik)

5. Majska pesem

Goričko društvo za lepše vütro, Občina Grad in Krajinski park Goričko so letos objavili razpis za Naj Majsko pesem 2011 za nagrado Goričkega v višini 250 EUR in k sodelovanju povabili pevske zборе in vokalne skupine trideželnega parka Goričko – Raab – Örség. Povabilu organizatorjev se je odzvalo 8 zborov in vokalnih skupin iz območja Goričkega in Porabja.

8. maja 2011 se je prireditve v kulturni dvorani pri Gradu začela s pesmima domačinke Tamare Grah, nakar sta sledila pozdravna nagovora župana Občine Grad Daniela Kalamarja in direktorja JZ KPG dr. Bernarda Goršaka. Po uvodnih melodijah je povezovalka programa prireditve Renata Varga naznanila tekmovalni del prireditve Majske pesmi in predstavila strokovno komisijo v sestavi Alenke Brulc Šiplič in Mitje Medveda, ki sta ocenjevala nastop posameznega zbora. Nastopili so naslednji zbori: Mešani pevski zbor Cantate, Ženski pevski zbor KPD Rogašovci, Moški pevski zbor Rožmarin, Komorni pevski zbor Zveze Slovencev Monošter, Oktet KPD Rogašovci, Ženska vokalna skupina Zarja, Mešani pevski zbor Avgust Pavel Zveze Slovencev Gornji Senik

Ženska vokalna skupina Zarja (foto: Suzana Panker)

in Mešani pevski zbor Cankova. Vsak posamezni zbor se je predstavil s tremi pesmimi in sicer z umetno pesmijo države, iz katere prihaja, z ljudsko pesmijo lastnega okolja in pesmijo po lastnem izboru. V goste smo povabili tudi Klavdijo Vrečič in Mojco Hazl, ki sta s pesmijo in z zvoki prečne flavte v dvorani ustvarili prijetno in pričakovano polno vzdušje pred podelitvijo zahval za sodelovanje in razglasitvijo Naj majske pesmi 2011.

Zahvale, kovane podkve Franca Franka in orhideje Podjetja Ocean Orchids sta zborovodjem in predstavnikom društev podelila predsednica društva Marta Horvat in župan Občine Grad Daniel Kalamar. Strokovna komisija je za Naj Majsko pesem razglasila pesem Vokalne skupine Zarja, nagrado in plaketo pa je podelil direktor Kamnoseštva Bunderla Štefan Bunderla, ki je prireditev tudi finančno podprl. Prireditev se je zaključila s pogostitvijo nastopajočih in sodelujočih v gasilskem domu pri Gradu. Majsko prireditev smo sklenili z mislijo, da naj nas petje spremlja skozi vsakdan v maju, kot tudi vse leto.

Štefanija Fujs

Nov promocijski film o Krajinskem parku Goričko

1. junija 2011 smo v koncertni dvorani gradu Grad pripravili predstavitev novega promocijskega filma o Krajinskem parku Goričko z naslovom »Pod upkačovim nébon«. Na predstavitve smo povabili vse, ki so sodelovali pri nastajanju filma in film finančno podprli. Uvodoma je navzoče pozdravil direktor parka, dr. Bernard Goršak in izrazil zadovoljstvo nad rezultatom ter se zahvalil vsem sodelujočim. Tomaž Rauch, samostojni glasbenik, skladatelj, pevec in instrumentalist, nam je zaigral na violino in okarino nekaj viž iz Goričkega. Kot avtor glasbe promocijskega filma je spregovoril o glasbi, ki jo je izbral za zvočno podlago in o občutkih, ki bi jih naj le-ta spodbudila pri obiskovalcih Goričkega.

Predstavitve filma »Pod upkačovim nébon« (foto: N. Gostonj)

Produkcijo filma je prevzela Gea Tv oz. podizvajalec Mojo Film, Luka Kos s.p. Luka Kos nam je predstavil svoje delo na Goričkem in doživljanje pokrajine ter ljudi. O samem snemanju na terenu, pozitivnih odzivih obiskovalcev na film in o predvajanju filma na televizijskih postajah po vsebinskih sklopih, nam je spregovorila koordinatorka projekta Marina Horvat. Prisotni so bili s predvajanim zadovoljni in upajmo, da bo film služil domačim, kot tujim obiskovalcem za izhodišče popotovanja po Goričkem.

Štefanija Fujs

Zaključni koncerti Glasbene šole Murska Sobota

Koncertna dvorana v prvem nadstropju gradu je zaživela tudi z nastopi učencev Glasbene šole iz M. Sobote z razrednimi produkcijami. Mladi talenti so dobili priložnost igrati na velikem koncertnem klavirju, znamke Jamaha, ki ga je pridobila občina Grad v čezmejnem projektu z Avstrijo TourKult v letu 2010. Letošnjo pomlad so predstavili mladi solisti, mentorice Gabriele Bratina (19. 3.) pianisti mentorjev Ernesta

Solisti (foto: S. Dešnik)

Lukača, Ane Šarkanj in Yulije Kunove (18. 5. in 1. 6.) in flavtisti mentorici Melanije Gradečak, Felicite Heric-Taškov in Marije Ignjatović (7. 6.). Mladi so bili zadovoljni s svojimi nastopi na gradu, saj jim koncertna dvorana ponuja svojevrsten izziv in še bolj spodbuja njihovo ustvarjalnost. Grad dobiva tako čedalje večjovlogo kot umetniško središče sedanjih in bodočih vrhunskih ustvarjalcev resne glasbe, kar je eden od ciljev tudi v čezmejni krepitvi trideželne kulturne regije Treartes.

Stanka Dešnik

4. državno prvenstvo v oponašanju jelenjega rukanja

V zgodovini lova so bili še posebej cenjeni tisti lovci, ki so znali čim bolj identično oponašati divjad in jo tudi priklicati. V zadnjih desetletjih so v zahodni Evropi začeli prirejati tudi prve tekme v oponašanju jelenjega rukanja. Uspešni tekmovalci prihajajo tudi iz Slovenije, 1. državno prvenstvo v oponašanju jelenjega rukanja pa je bilo organizirano pri nas v letu 2008. Tako je 11. junija 2011, na grajski terasi gradu Grad v zgodnjih popoldanskih urah potekalo že 4. državno prvenstvo, tekmovanje pa je potekalo v treh rukaških disciplinah: oponašanje jelena, ki se s tropom košut pomika proti rukališču; oponašanje rukajočega jelena, ki nima konkurence in ni ogrožen, košute okoli njega pa se mirno pasejo; oponašanje dveh močnih jelenov na višku paritvenega obdobja, ki se med seboj izzivata; in v 4. rezervni disciplini, oponašanje jelena s košutami na rukališču, ki mu uhajajo iz nadzora. Prvenstvo se je pričelo s slavnostno otvoritvijo, tekmovalce in obiskovalce pa sta pozdravila še župan Občine Grad Daniel Kalamar in direktor Krajinskega parka Goričko dr. Bernard Goršak.

V kulturnem programu mnogih nastopajočih so se predstavili tudi ljudski pevci KD France Prešeren

Oponašanje jelenjega rukanja (foto: Marina Horvat)

Grad in mala folklorna skupina KUD Moščanci. Na prvenstvu je v tekmovanju sodelovalo 13 oponašalcev, nastop tekmovalcev pa je ocenjevalo 5 sodnikov. Skozi celotno prvenstvo je bilo zaznati usklajenost sodniških ocen. Po izvedbi jelenjega rukanja v treh disciplinah je prvo mesto prepričljivo zasedel Jožef Gril iz LD Ribnica, medtem ko sta si drugo in tretje mesto delila Pavel Nared in Klemen Šušteršič, zato so sodniki skladno s pravili tekmovanja dodali še četrto disciplino, po kateri pa je bil za točko boljši Pavel Nared. Oponašalci jelenjega rukanja so do razglasitve rezultatov presenetili še z oponašanjem drugih prostoživečih živali. Tekmovanje je potekalo brez zapletov, za kar ima velike zasluge vodja tekmovanja Ludvik Rituper in predsednik ZLD Prekmurje dr. Arpad Köveš, na razglasitvi rezultatov pa je sodeloval še predsednik Komisije za lovsko kulturo in stike z javnostjo Franc Rotar. Po prvenstvu so si obiskovalci in tekmovalci ogledali še največje grajsko poslopje na Slovenskem s 365 sobanami, rokodelske delavnice in grajsko klet ter spoznali ponudbo domačih dobrot Goričkega.

Štefanija Fujs

Dejmo na murdja

V popoldanski nedeljski predstavi, 19. junija, je maloštevilno publiko na gradu nasmejela gledališka skupina Veseli Pajdaši iz Števanovec z družinsko komedijo "Dejmo na murdja", avtorja Ladislava Kovača in režiserja Branka Pintariča. Igralke so Slovenke iz Porabja, ki so komedijo odigrale v svojem domačem, na trenutke tudi Goričancem, manj razumljivem jeziku.

Stanka Dešnik

Zaključek usposabljanj za lončarja in tkalca

V okviru projekta AC Rokodelska akademija smo 24. junija na gradu zaključili tečaje usposabljanj za lončarja in tkalca. V 3 pilotskih tečajih se je usposobilo 6 tkalk in 8 lončarjev v 120-urnem tečaju in 7 lončarjev v 64-urnem tečaju. Tkalke je

Tkalke pri delu (foto: S. Dešnik)

usposabljala Daniela Topolovec s Hodoša, lončarje pa Francin Darja Zelko iz Pečarovec. Nekaj njihovih začetnih izdelkov je razstavljenih poleg razstave goričkih lončarjev v prvem nadstropju gradu.

Stanka Dešnik

Permakultura na Goričkem

1. julija 2011 je bilo na gradu Grad predavanje o permakulturi. Predavala sta permakulturna načrtovalca Tomislav Gjerkeš in Aljaž Plankl. Na predavanju smo izvedeli, da so besedo permakultura prvič uporabili konec sedemdesetih let prejšnjega stoletja v Avstraliji in je sestavljena iz besed permanentna (= trajna) in agrikultura (= kmetijstvo). V začetku je šlo za vedo o trajnostnem kmetovanju, ki pa se je z leti razširila tudi na druga področja človeškega življenja in tako danes obsega področja od medčloveških odnosov, ekonomije, načrtovanja bivališč, vrtnarjenja do gozdarstva in ohranjanje narave. Osnovno vodilo permakulture je, da opazujemo dogajanja v naravi in poskušamo dognanja, pridobljena z opazovanjem, prenesti v človekovo okolje. Naravni ekosistemi so trajnostni in če razumemo kako delujejo, lahko trajnost prenesemo v naše življenje. V naravi se ob najmanjši porabi energije proizvede največ. Prenos tega dognanja v naše razmere se glasi: z najmanj dela dobimo največ. Etična načela permakulture so strnjena v tri misli: skrb za Zemljo, skrb za človeka in pravični delež za vsakogar. Tomislav je predstavil primere negospodarnega in življenju škodljivega ravnanja pri moderni proizvodnji, predelavi in prodaji hrane, pri kateri se porabi veliko energije, predvsem nafte. Ponudil je rešitev v obliki malih kmetij, na katerih kmetje hrano prodajamo neposredno potrošnikom. Vse vire energije na kmetiji lahko smiselno in večkratno uporabimo ter skrbimo za ponovno uporabo svojih odpadkov (kompostno stranišče, rastlinske čistilne naprave). Namesto, da prilagajamo okolico našim zamislim, se mi prilagodimo okolici. Namesto, da se borimo, sodelujemo. Namesto problemov, vidimo priložnosti. Aljaž je doživetvo predstavil, kako se lotimo načrtovanja in zasaditve gozdnega vrta. Vrta, sestavljene

Delavnica na posestvu na Dolnjih Slavečih (foto: L. Vehovar)

nega iz sadnih dreves, v katerega podrasti rastejo užitne rastline, po drevju pa se vzpenjajo plezalke z užitnimi plodovi. Čez vikend smo osnove permakulturnega načrtovanja podrobneje spoznali na delavnici na našem posestvu na Dolnjih Slavečih.

Lovro Vehovar

Razstave na gradu Grad

Ena od nalog Javnega zavoda Krajski park Goričko je tudi informiranje obiskovalcev o naravni in kulturni dediščini ter etnoloških zakladih zavarovanega območja narave. S tem namenom organiziramo na gradu tudi različne tematske in umetniške razstave.

Tako smo 16. aprila v okviru velikonočnih delavnic odprli razstavo lončarja Hašaj Adolfa z naslovom HA –Düša je bila umetniška. Razstavo je pripravila etnologinja Jelka Pšajd iz Pokrajinskega muzeja Murska Sobota, spomin na lončarje pa ohranjajo učenci Osnovne šole Grad pod mentorstvom Karla Šalamona. V kulturnem programu ob otvoritvi se nam je predstavil Žan Kramberger s harmoniko, razstavo pa si lahko ogledate do 30. avgusta v prvem nadstropju gradu.

Ob priliki delovnega srečanja ministrov za kmetijstvo Slovenije in Madžarske je bila na gornji terasi na grajskem dvorišču odprta razstava z naslovom Zemlji na kožo napisano. Avtor ideje je dr. Marina Pintar z Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani. Avtor fotografij je Marko Modic, besedil pa Iztok Osojnik. Razstavo si lahko ogledate do 30. septembra.

Med 16. majem in 10. julijem je bila v viteški dvorani gradu na ogled razstava, ki je nastala v okviru projekta TransEcoNet. Na razstavi, ki so jo pripravili učenci 11 osnovnih šol na temo kulturne dediščine Pomurja, smo si lahko ogledali dokumentarne fotografije iz življenja nekoč, z Goričkega pa so sodelovali učenci OŠ Fokovci in OŠ Šalovci. Fotografije, ki so nastale v okviru letošnjega 3. fotografskega natečaja z naslovom Gost v gozdu in

Hašajevi izdelki v grajski dvorani (foto: S. Dešnik)

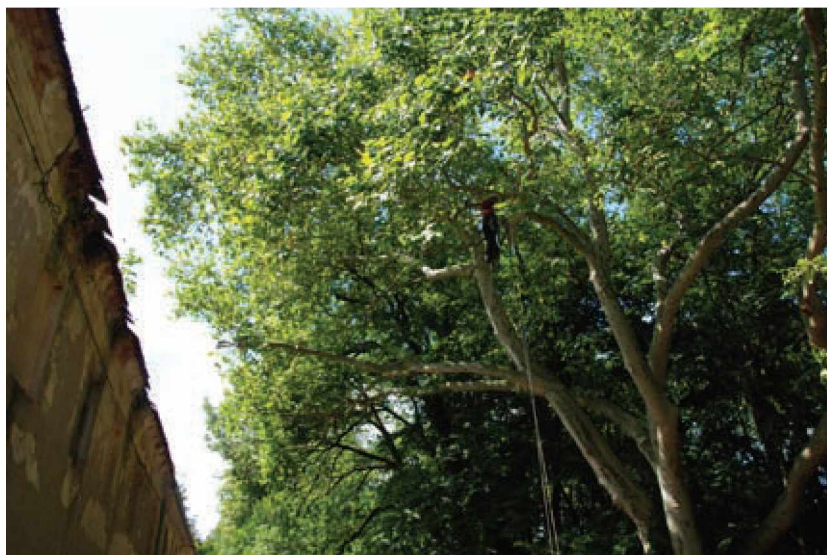
so delo osnovnošolcev, smo predstavili javnosti ob odprtju razstave 7. junija. Ogledate si jih lahko na arkadah v pritličju do 30. novembra. Razstavo posvečamo Mednarodnemu letu gozdov.

15. julija smo odprli razstavo naravoslovnih ilustracij akademskega slikarja Žarka Vrezca z naslovom Poljudnoznanstvene ilustracije. Avtorja in njegovo umetniško delo je ob otvoritvi predstavila likovna kritičarka Muzejev radovljiške občine/Šivčeve hiše Barbara Boltar, v kulturnem programu pa sta se nam predstavili Monika in Mirjam Ivančič z violino in prečno flavto. Ilustracije si lahko ogledate v viteški dvorani do 20. oktobra. Poleg omenjenih pa je še vedno na ogled tudi razstava Grad Gornja Lendava in njegov prostor v času, ki je naša stalna razstava v prvem nadstropju.

Štefanija Fujs

Sanacija grajskega parka

Javni zavod Krajski park Goričko je v letu 2009 naročil izdelavo načrta prenove parka, s čimer želimo krajanom in obisko-

Sanacijska rez platane (foto: S. Dešnik)

valcem iz parkovnega gozda urediti grajski vrt. Načrt izdeluje Oblikovanje krajine Tanja Simonič Korošak s.p. in Pejsaž-krajinska arhitektura, Janja Lužnik, s.p. Medtem ko načrt nastaja, zaposleni skrbimo za njegovo podobo z vzdrževalnimi deli s košnjo in odstranjevanjem v neurjih porušeni dreves. V juniju 2011 smo zaznali obolele breste, ki jih je napadla holandska bolezen, pri kateri drevo več ne more črpati vode in odmre. Zaradi preprečevanja širitve bolezni smo bili primorani požagati 9 brestov v parku. Na ta način grajski gozd že dobiva bolj parkovno podobo z novo nastalimi jasami.

V petek, 24. junija, je v južnem delu padlo še eno veliko drevo, veliki jesen, ki se je razklal. Stanovalci za nekdanjo šolo so ob padcu drevesa zaznali hrup in tresljaje. Njegovo deblo smo zaposleni razžagali in ga namestili ob cesto, s čimer začasno preprečujemo parkiranje vozil pod krošnjami dreves. Upamo, da bomo z novim načrtom ureditve parka, dovozne ceste in parkirišč lahko pridobili sredstva tudi za investicijsko vzdrževanje, s čimer bo grajski park spet lahko postal ogleda vreden vrt, namenjen sprehajalcem.

29. junija smo se lotili tudi sanacijske rezi platane, ki raste ob cesti in je svoje veje razširila nad streho grajske pristave, nekdanje šole. Za preprečevanje poškodb na strehi in varnejše parkiranje vozil pod drevesom, sta Miran in Miha Renčelj iz Maribora opravila sanacijsko rez tako, da sta plezajoč po drevesu prikrajšala predolge in odstranila odmrle veje. Po osmih urah dela je platana zažarela v novi frizuri, ki jo poslej razkazuje vsakomur, ki to opazi.

Stanka Dešnik

VESELI DOGODKI V OBČINI

»Otroci so ogledalo. Če jih obdaja ljubezen, jo odsevajo. Če ljubezni ni, nimajo kaj odsevati.«
(Anthony de Mello)

Thich Nhat Hanh je v knjigi Mir v vsakem koraku zapisal: »Običajno je, da starši skrbijo in vzgajajo svoje otroke, vendar lahko tudi otroci včasih razsvetlijo starše in jim pomagajo pri preoblikovanju.« Svoje starše bodo tako razsvetlili z veseljem in srečo otroci, ki so se rodili v naši občini. Od pomladi do zdaj so se petim novorojencem v tem letu pridružili še fantka Tim in Niko ter deklici Sara in Ališa. Njihovim staršem želimo veliko ljubezni, s katero naj obdajo svoje otroke, saj jo bodo le tako tudi odsevali.

Na gradu Grad se je v pomladnem času poročilo pet parov, pri štirih parih prihajata oba ali pa eden iz naše občine. Dva para pa se vam tudi predstavljata. Vsem parom želimo veliko ljubezni, razumevanja in medsebojnega spoštovanja.

Danijela Krpič

SONJA IN ALVART

Bil je 14. maj pred šestnajstimi leti, ko sva se spoznala v tamkajšnji diskoteki Super Li v Čardi. Nevidne vezi so prepletle najini srca in rodila se je ljubezen. Čeprav sva marsikaj doživela, je bila ljubezen močnejša od vsega. Sedaj, ko pričakujeva naraščaj, sva se odločila, da bova prav na ta dan kronala najino skupno pot z dvema zlatima prstana. Najini priči sta bili Kristjan Kisilak in Karmen Gomboc, posvadbica pa njuna hči Liza Kisilak. Poročni obred je bil v grajski poročni dvorani pri Gradu, kjer naju je pričakala straža in zvok fanfar. Cerkveni obred pa je bil v evangeličanski cerkvi na Gornjih Slavečih. Sledila je slavnostna večerja v Gostilni Rajsar pri Gradu. Zabava je trajala do jutranjih ur. Upava, da je vsem ostal v lepem spominu ta prečudovit dan, dan najine poroke.

Sonja in Alvert

BARBARA IN RUDI

30. aprila 2011 sva se poročila Barbara Lopert, poročena Sukič, iz Dokležovja in Rudi Sukič od Grada. Ta sobota je bila najlepša in najsrečnejša za naju, saj sva postala eno. Dan nama je popestrila deset mesecev stara hčerka Tiana in v spominu tudi zdaj skoraj že dve leti stara hčerka Tia, ki pa je žal več ni med nami. Civilni obred je bil v poročni dvorani na gradu Grad, pred Bogom pa sva zakrament svetega zakona prejela v cerkvi Marije Vnebovzete pri Gradu. Nevestina priča je bila Martina Marušič, ženinova pa Janez Kovačec. Po končanem obredu naju je pred cerkvijo obsipalo na tisoče riževih zrn in lepih želja svatov. Poročno slavlje smo do zgodnjega jutra nadaljevali v gostilni Bežanžokš pri Gradu. Zatem naju je skupaj z malo Tiano pot vodila nazaj v Dokležovje, v naš skupni dom.

Barbara in Rudi

ZLATOPOROČENCI

»Vidva sta še vedno vidva... Po vseh teh letih se še sliši med vama vajin DA – znata se pogovarjati, znata poslušati in sposobna sta skupaj molčati; znata se smejati in nasmejati drug drugega, drug z drugim pa zmoreta tudi jokati; v vaju je veselje in ideje za prihodnost, v vaju je čudenje nad čudeži življenja, v vaju je hvaležnost za vse podarjeno stvarstvo. Po vseh teh letih sta še vedno vidva – in vajin zakon je prava umetnina.« (Vidva sta še vedno vidva, Majda Strašek Januš)

Zimzelena melodija, ki res nikoli ne izzveni, je letos prav na poseben način povezala oba para letošnjih zlatoporočencev. Poleg tega, da so si ustvarili družine nedaleč drug od drugega (vsi so domačini od Grada, lahko rečemo, da skorajda sosedje), jih je skupna pot do oltarja naključno ali ne popeljala na isti dan. Skupaj so eden za drugim rekli svoj »DA«, ki je ostal enak ali pa samo še bolj trden vse do danes. Tistega zimskega februarkega dne pred pustom leta 1961 so se začele skupne sanje k novim zmagam nasproti.

Nino Gumilar

IZ BEŽANOVE GRABE V RANKOVO

Franc Čontala in Viktorija roj. Slamar sta še predobro vedela drug za drugega. Čeprav je Franc moral malce počakati, da je Viktorija bila pravšnja za možitev, leta niso bila nobena ovira. Potrebno se je bilo samo podati na pot. Takrat seveda še po blatni cesti, danes na jesen življenja pa toliko bolj bogati in lepši.

Ko je Franc leta 1953 prišel iz vojske, se je najprej podal s trebuhom za kruhom na Gorenjsko, kjer si je bil služil denar devet let, in sicer z lesom. Mogoče bi tako ostalo tudi v naprej, če se ne bi tistega usodnega februarkega dne, leta 1961, zapletel z domačinko Viktorijo, za katero si še mislil ne bi, da bo kdaj njegova izvoljenka. Kaj hitro so zadoneli domači zvonovi in ženinovi svatje so se odpravili iz Rankove grabe po nevesto. Seveda niso imeli kaj prida daleč, saj je bilo potrebno iti le čez hrib, vendar dileme ni bilo, saj bi po »lepo devotko« šli tudi prek desetih mostov. Je pa res, da so se morali po blatni cesti odpraviti vse do župnijske cerkve in matičnega urada v gradu. Vendar z mislimi na lepe trenutke, ki so tleli in še tlijo danes, tudi to ni bil noben napor. Sledeča dvodnevna gostija, kakor je bilo takrat v navadi, ni mogla miniti brez še tako pomembnih navad in običajev. Na primer tudi te, da ženin neveste pač pred dovoljenim ne sme videti v beli obleki. Za vse ostalo pa so v veliki meri poskrbeli domači in priče.

In komaj sta se z rokov roki odpravila na skupno pot, je že naslednje leto med njiju v skromen, a toliko bolj topel dom,

posijal nov žarek. Franc in Viktorija sta dobila prvo izmed njunih treh hčera; hčerko Majdo. Kasneje pa sta družinsko gnezdece obogatila še s hčerkama Anico in Štefko, ki danes obe živita v Beznovcih. Težki časi pa niso prizanašali tudi njima, zato se je bilo potrebno prav zaradi otrok in boljšega živeža nekaterim stvarjem odpovedati. Odločila sta se, da bo nekaj časa na sezonsko delo v Avstrijo odhajala Viktorija, Franc pa bo skrbel za otroke in kmetijo doma, skupaj s še živečimi starši. S pomočjo pridnih sosedov, sorodnikov pa tudi mlatilnice, ki si jo je Franc na kasneje kupil, in tudi na ta način prislužil kaj več, jima je uspelo bodriti, predvsem pa uresničevati skupno zastavljene cilje. Na ta način sta nekoliko

Viktorija in Franc Čontala

modernizirala kmetijo, si kupila traktor ter ostalo potrebno mehanizacijo, kar pa je najosnovnejše, sta izšolala svoje tri hčere, ki so kajpak hitro zapustile skupno gnezdo. A ne glede na praznino, ki je ostala, so se toliko raje vračale v rodno Rankovo grabo – najprej zgolj s svojimi možmi, kasneje pa že tudi z otroki: Diano, Branko, Amadejem, Mašo, Leonom in Nino. Ni bilo poletja, da ne bi katerega izmed vnukov zapustile v skrb starim staršem.

Na jesen življenja si dolge dneve krajšata predvsem z delom na vrtu, Franc pa je še do nedavnega rad poprijel tudi za vrbovo šibje in spletel kakšno košaro. Seveda vse po svoji moči, a vendar z veliko ljubezni. Prav slednjo sta pred kratkim občutila tudi že s prvima pravnukoma lanom in Jako.

Pa naj jima Bog ob njuni zlati poroki nakloni še veliko skupnih trenutkov, da bosta zmogla kot eno premagati vse ovire na še neprehojeni poti. Kajti bistvo življenja ni zgolj v opazovanju naokoli, ampak bolj v tem, da se znamo ozreti v pravo in isto smer, ko je to potrebno. Pa naj bo to v zdravju ali boleznih, sreči ali v nesreči ...

Nino Gumilar

SOSEDA K SOSEDU

Da je včasih veljala navada, da so se med sabo poročali stanu primerno, gotovo ni privlečeno za lase. Je pa res tudi to, da so se iskrice ljubezni znale osuti tudi med najbližjima sosedoma. Marija in Karel sta ta pogoj pridno izkoristila. Navsezadnje se tako nista zamerila niti nobenima staršema, saj sta ostala skorajda v istem »ogradu« Marija roj. Godar in Karel Štrtak, domačina in sosed od Grada, sta svoj usodni »DA« izrekla na dan 12. 2. 1961. Vede ali nevede, da bosta kdaj začrtala skupno pot, se je med njima razpletla močna vez, ki traja in ju povezuje še danes.

Blatna cesta, ki je vodila vse do cerkve in matičnega urada, ni prestrašila nobenega svatu, niti mladoporočencev, saj so prav za njiju že takrat poskrbeli s pravcato lepo okrašeno kočijo s konjsko vprego. Veselje in glasba sta odmevali cela dva dneva, dobrot in plesa pa prav tako ni moglo zmanjkati. Vendar se je bilo kaj hitro potrebno ozreti vnaprej in poskrbeti za vsakdanji živež. Tako se je Karel odpravil na Pokljuko, kjer je bil že nekaj časa pred ženitvijo. Že leta 1962 pa sta se oba odpravila na sezonsko delo v Avstrijo. Marija je tam vztrajala nekoliko manj, saj so na pot prispeli tudi otroci, Karel pa je ostal vse do zaslužene »penzije«. Vmes ga je pot zanesla celo v Nemčijo. S pomočjo starih staršev, sorodnikov, sosedov, predvsem pa z lastno vnemo, sta poskušala narediti čim bolj prijazen in topel dom za svojo družino, kot je to dopuščal takratni čas. Čeprav so vmes znali priti tudi manj svetli trenutki in so se na pot po strmih bregovih kdaj pa kdaj usule kake grude, sta vztrajala ter vsem trem otrokom Anici, Dragu in Marjani skušala nuditi vse in še to največ.

Marija in Karel Štrtak

Danes, ko se z veseljem spominjata vseh lepih pa tudi manj svetlečih trenutkov, na skupni že več kot petdesetletni življenjski poti, skušata umirjeno preživljati jesen svojega življenja. Rada se podata še na kakšno romanje ali izlet, večkrat pa obiščeta tudi svoje vnuke Moniko, Tomaža, Kajo, Saro in Avo. Košček mozaika svojega življenja pa delita tudi že s pravnukinjo Klaro.

Ob zlatem jubileju želimo, naj jima svetla luč sveti še v prihodnje, da bosta tudi na jesen svojega življenja znala uživati s tistimi stvarmi in s takimi ljudmi, ob katerih sta res srečna in radostna kot na poročni dan. Bog vaju živi!

Nino Gumilar

